

URANTIA ASSOCIATION INTERNATIONAL
JOURNAL

Pääkirjoitus Suzanne Kelly, päätoimittaja	1
Miksi ponnistelemme James H. Perry, Yhdysvallat	2
Muslimit ja kristityt Moustapha Ndiaye, Senegal	4
Urantia-ilmoituksen synty Denver Pearson, Yhdysvallat	6
Teismin logiikka Scott Brooks, Yhdysvallat	12
Johtajien ja opettajien kehittäminen Tonia Baney, Yhdysvallat	14

UAI JOURNAL

Journalin toimituskunta

Toimittaja **Suzanne Kelly**
skelly@wtmi.net

Apulaistoimittajat **Sherry Layton**
SherryLayton@duke.edu

Käännöskoordinaattori **Suzanne Kelly**
skelly@wtmi.net

Käännösvastaavat (ranska) **Alain Cyr, Jean Royer, Jean Annet**

Käännösvastaava (espanja) **Olga López**

Käännösvastaava (suomi) **Seppo Kanerva**

Taitto **Verner Verass**

Komitean puheenjohtaja **Verner Verass**

Suomentajat **Leena Kari, Jouni Nurmi, Risto Mäntynen ja Seppo Kanerva**

Suomennoksen taitto: **Seppo Kanerva**

Kansainvälisen palvelujohtokunnan jäsenet: UAI:n johtajisto

Presidentti – **Gaétan Charland** – Kanada

gaetan.charland3721@videotron.ca

Varapresidentti – **Merindi Belarski** – Australia

merindi@hotmail.com

Varainhoitaja – **Mark Kurtz** – USA

makurtz04@maplenet.net

Sihteeri – **Susan Owen** – USA

susanowen@earthlink.net

Komiteoiden puheenjohtajat:

Koulutuskomitea – **Sheila Keene Lund** – USA

documentit@comcast.net

Jäsenkomitea – **Gary Rawlings** – Yhdistynyt kuningaskunta

Garyurantia@aol.com

Tiedotuskomitea – **Verner Verass** – Australia

vern@designnd.com.au

Konferenssikomitea – **Phil Taylor** – USA

philtaylor@mindspring.com

Opintoryhmäkomitea – James Woodward – USA

ubstydogroups@urantia-uai.org

Levityskomitea – puheenjohtaja **Michael MacIsaac** – Ruotsi

mmaisaac@gmail.com

Käännöskomitea – **Chris Moseley** – Yhdistynyt kuningaskunta

chrismoseley50@yahoo.com

Peruskirja- ja sääntökomitea – **Travis Binion** – USA

ghtb@earthlink.net

IUA:n toimeenpaneva johtaja **Rick Lyon** – USA

ricklyon@tctc.com

Pääkirjoitus

SUZANNE KELLY
Yhdysvallat

Tervehdys, UAI Journalin lukijatoverit

Tässä tammikuun 2012 numerossa avustajamme ovat mainio ja laajakatseinen ryhmä *Urantia*-kirjan pitkäaikaisia lukija-opiskelijoita. Kirjoittajina he ovat myöntyneet valistamaan meitä nokkelan oivalluksilla ja tekemillään löydöillä. Ensimmäinen, pohjoiskarolinalaisen James Perryn kirjoittama artikkeli *Miksi ponnistelimme* on ajankohtainen ja tähän aikaan varsin otollinen. Siinä käsitelty asia on monienkin eri uskontokuntiin kuuluvien jatkuvan pohdinnan kohde. Tri Perry on saanut selville, miksi kamppailu on välttämätöntä – ja toisesta näkökulmasta katsottuna jopa hilpeää: *Voimme kulkea läpi tämän ajallisen aberruksen laakson hengellisesti tietoisina taivaallisesta Isästä. Tämän suurenmoisesta totuudesta tunteminen ei poista meiltä koettelemuksia ja kärsimyksiä, mutta se auttaa ylittämään ne. Heti kun käsitämme, että jumalallinen henki asuu ja työskentelee sisimmässämme ja kanssamme, se innoittaa meitä suunnattomasti katsomaan näitä ponnisteluja myönteisemmästä näkökulmasta.*

Toisen artikkelimme kirjoittaja on pitkäaikainen lukija, senegalilainen Moustapha Ndiaye. Sen aineena on *Muslimit ja kristityt*, ja se auttaa ainutlaatuisella tavalla meitä ymmärtämään *Urantia*-kirjan opetuksia hänen muslimiuskonsa ja opettajakokemuksensa kautta. Hän on kertonut niistä muille ja verrannut *Urantia*-kirjan ja *Koraanin* filosofiaa samoin kuin Kristus Mikaelin opetuksia: *Kysymys islamista ja Urantia*-kirjan opetuksista tuntuu monelle lukijalle olevan tavan takaa esiin nouseva pohdinnan kohde. Chicagossa pidetyn viimeisimmän UAI-symposiumin aikana minulle esitettiin moneen kertaan kysymys subtautumisestani islamiin. Nöyrän näkemykseni mukaan tämän asian ymmärtäminen edellyttää ensiksi välitöntä kokemusta ja sitten keskittymistä opetukseen, ehdotelmiin ja päätelmiin, jotka juontuvat *Urantia*-kirjan huolellisesta lukemisesta. – – Ainoa tässä prosessissa itsellemme asettama hillike subteessa muslimieihin (ja kaikkiin, joilla on vakiintunut uskonnollinen vakaumus) on tarpeellinen viisaus siinä, miten asiaa lähestymme; sen tulee perustua rakkauteen ja sielusta huolehtimiseen, eikä yksinkertaiseen haluun saada toisen mieli vakuuttumaan.

Kolmas artikkelimme on pitkäkö tutkielma *Urantia*-kirjan syntyprosessista. Kuten jokainen, joka on joskus esitellyt opetuksia jollekulle, tietää, ensimmäinen kysymys on tavallisesti: ”Kuka sen kirjoitti?”

Denver Pearson on kerännyt esittämänsä tutkielman siitä, mitä hän sai selville kysyessään: kuka, missä ja miten? *Olemme kaikki lopulta päätyneet jobonkin epävarmaan ja sen vuoksi vaivautuneeseen vastaukseen, jota olemme harjoitelleet toistamiseen, jotta se kuulostaisi älyllisesti mahdollisimman vakuuttavalta. Kokoon kyhäämämme vastaus perustuu kuulopubeisiin ja sekalaisiin kirjoituksiin Urantia-kirjan synnystä, ja heti kun päästämme tämän vastauksen huuliltamme, tunnemme olomme hiukan hölmöksi. Tämän tunteen vuoksi päätin käydä uudelleen läpi niukat syntyhistorian alkua koskevat lähteet ja itse ilmoituksen nähdäkseni, saisinko muodostettua paremman käsityksen kirjan alkupeiristä.*

Neljännän artikkelin kirjoittaja on Scott Brooks, joka on myös Journal-tiimin pitkäaikainen jäsen, ja hän pitää hyvää huolta myös verkkosivuista. Scott vastasi artikkelipyyntöni suurenmoisella ja ajattelemaan pakottavalla tutkielmallaan *Teismin logiikka*. Tämän artikkelin taustana on perheen keskuudessa ilmenneitä mielipide-eroja Jumalasta ja uskosta sekä kirjoittajan vastaväitteet huomioiden huomioista. Hän antaa meille ajateltavaa, kun hän toteaa: *teisti näyttää olevan ateistiin nähden niskan päällä siinä mielessä, että nykyiset havainnot tukevat teistien johtopäätöksiä.*

Viimeisenä juttuna meillä on Tonia Baneyn Chicagon-symposiumissa pitämä puhe johtajuudesta. Artikkelin otsikkona on *Johtajien ja opettajien kehittäminen*. Tonia asui aikoinaan Havaijilla, mutta on nykyisin mantereella ja on pitkäaikainen lukija. Hänen artikkelinsa on täydellinen viimeisenä tämän, vuoden 2012 aloittavan numeron sanana. Tonia muistuttaa meitä viisaasti siitä, miksi olemme löytäneet *Urantia*-kirjan. *Emme ole syyttä suotta löytäneet tätä ilmoitusta, emme pitääksemme sitä vakan alla, vaan levittääksemme Jeesuksen opetuksia hyvyyden täyttämää elämää eläen, totuudesta puhuen ja sitä eläen sekä olennoimalla ja luomalla kauneutta ja ennen kaikkea rakkautta toisiamme kohtaan tuntien.*

Haluaisin esittää artikkelipyyntöni tulevaa maaliskuun numeroa varten. Haluan myös kutsua vapaaehtoisia liittymään tiimiin toimituksen lisäjäseniksi.

Rauhaa, harmoniaa ja valaisevia lukuhetkiä tulevana vuonna!

Kääntäneet Seppo Kanerva, Leena Kari, Risto Mäntynen ja Jouni Nurmi.

Miksi ponnistelemme

JAMES H. PERRY
Yhdysvallat

Kun tarkastelemme elämää kaikkinen hankaluuksineen, se näyttyy meille loputtomana ponnisteluna. Perhonen ponnistelee kuoriutuaan ulos toukkakotelostaan kauniina näkynä silmiemme eteen. Miksi perhosen on ponnisteltava? Meille ilmoitetaan nämä tärkeät totuudet:

Huolenne ja murheenne, koettelemuksenne ja pettymyksenne ovat aivan yhtä paljon osa jumalallista suunnitelmaa teidän sfäärillänne kuin ovat täydellisen keskusuniversumin maailmojen ylevä täydellisyys ja kaikkien olevaisten loputon soveltuvuus korkeimpaan tarkoitukseensa. [23:2.12; s. 258:11]

Sitä universumia, josta te olette lähtöisin, taotaan muotoonsa oikeudenmukaisuuden alasimen ja kärsimyksen moukarin välissä, mutta ne, jotka ovat moukarin varressa, ovat armeliaisuuden lapsia, Äärettömän Hengen henkijälkeläisiä. [9:1.7; s. 100:2]

Kosmoksen suurin kärsimys on, ettei ole koskaan kärsinyt. Kuolevaiset oppivat viisautta vain kokemalla koettelemuksia. [48:7.14; s. 556:14]

Ymmärrämme toki, että ponnistelu on osa meidän elämäämme koskevaa jumalallista suunnitelmaa ja siten välttämätöntä.

Kaikki Korkeimman nykyisessä vaikutuspiirissä elävät kuolevaiset ihmiset ovat osa hänen osittaista täysimääräisyyttään, ja täysimääräisyys voidaan saavuttaa vain tottelemalla Isän ikuista käskyä olla täydellinen niin kuin hän on täydellinen. Korkeammilla universumitasoilla ei tarvita pakollisen ponnistelun antamaa virikettä, sillä nämä olennot ymmärtävät ponnistelun luonteen ja antautuvat siihen vapaaehtoisesti. Mutta niin ei tapahdu alemmilla universumitasoilla, kuten meidän maailmassamme. Meille kerrotaan, *ettei maailmaan tule subtautua ikään kuin se olisi vihollinen; että elämänotot ovat jumalallinen anti, joka vaikuttaa asioihin yhdessä Jumalan lasten kanssa. [140:8.3; s. 1579:5]* Kun ajattelemme erilaisia ja vaikeita elämän olosuhteita, punnitsemme mielessämme tuota totuuden ilmoitusta ja ihmettelemme, miksi. Alkajaisiksi tätä mysteeriä selventää seuraava kultajyvänen:

Universumissa vastaan tulevat vaikeudet ja planeetalla esiin nousevat esteet on kohdattava osana sitä kokemukuskoulutusta, joka on säädetty ajatellen kuolevaisten luotujen kehittyvän sielun kasvua ja kehittymistä, vähä vähältä etenevää täydellistymistä. Ihmissielun hengellistyminen edellyttää perinpohjaista kokemusta kasvattavassa mielessä tapahtuvasta universumin monenlaisten todellisten ongelmien ratkaisemisesta. Eläinperäinen luomakunta ja tabdollisten luotujen alemmat muodot eivät edisty suotuisasti ympäristössä, joka on liian helppo. Ongelmalliset tilanteet, joihin vielä liittyvät vaivannäköön kannustavat kiihokkeet, ovat omiaan tuottamaan niitä mielen, sielun

ja hengen toimintoja, jotka antavat oman mahtavan panoksensa siihen, että kuolevaisen edistymiseen kuuluvat arvolliset tavoitteet saavutetaan ja henkipäämääränä olevat korkeammat tasot saavutetaan. [154:2.5; s. 1719:1]

Näemme siis, että juuri eläinperäinen luomakunta, josta olemme lähtöisin, tarvitsee ponnisteluunsa kiihokkeen.

Lojaalisuuksia suuren, hyvän, toden ja jalon puolesta ei harjoiteta ponnistelutta. Hengellisen näköalan kirkastuminen ja kosmisen ymmärryksen laajeneminen edellyttävät ponnistelua. Ja ihmisjärki nousee vastarintaan, kun sitä vieroitetaan rinnoilta, joista se on imenyt ravinnokeeseen ajallisen olemassaolon ei-bengellisiä energioita. Velto, eläimeltä periytyvä mieli kapinoi sitä ponnistusta vastaan, joka tarvitaan painiskeltaessa kosmisen ongelmien selvitteilyn kanssa. [100:4.2; s. 1097:6]

Ja tämän velton, eläimeltä periytyvän mielen kapina ilmenee moraalisen velttoutena: *vitkastelun, monimielisyyden, vilpistelun, ongelmien karttelun, epäoikeudenmukaisuuden ja helppoudentavoittelun [48:5.8; s. 551:3]* muodossa. Näiden ponnistusten edessä emootiomme usein pakenevat pelon siivin ja murskautuvat depression louhikkoon.

Katselemalla esimerkiksi perhosen toukkaa emme voisi mitenkään tietää, että sillä on kyky muuttua kauniiksi perhoseksi. Samoin emme kuolevaista ihmistä katsomalla voi tietää, että hänellä on kyky tuottaa hengen hedelmien kaunista satoa. Mutta Luoja-Isämme Mikael todisti sielussamme olevasta hengellisestä potentiaalista kehittäessään Jeesuksen luonteen täydelliseksi. Ja niin kuin perhosen toukka, joka ponnistelee ulos kotelostaan, samoin Jeesuskin, lihallishahmoinen Luoja-Isämme, ponnisteli sieluunsa kätkeytyn hengellisen potentiaalın toteuttamiseksi. Tarkastelkaapa näitä ”väistämättömyyksiä”:

1. *Onko rohkeus, luonteenlujuus, tavoittelemisen arvoista? Jos on, siinä tapauksessa ihminen on kasvatettava ympäristössä, joka tekee välttämättömäksi vaikeuksien kanssa kamppailemisen ja reagoinnin pettymyksiin.*

2. *Onko altruismi, kanssaibmistensä palveleminen, tavoiteltavaa? Jos se sitä on, silloin elämäkokemuksen on tarjottava mahdollisuudet kohdata yhteiskunnallista epätasa-arvoisuutta.*

3. *Onko toivo, luottavaisuuteen sisältyvä ylevyys, tavoiteltavaa? Jos on, niin siinä tapauksessa ihmisen olemassaoloon täytyy alati kuulua turvattuunustekijöitä ja vähän väliä ilmenevää epävarmuutta.*

4. *Onko usko, ihmisen ajattelun tekemä ylväin väite, toivottavaa? Jos se sitä on, silloin ihmisen mielen täytyy havaita olevansa siinä kiusallisessa tilanteessa, että se tietää*

aina vähemmän kuin se on valmis uskomaan.

5. Onko toivottavaa totuuden rakkaus ja halukkuus kulkea minne ikinä se johdattaakin? Jos on, silloin ihmisen täytyy kasvaa maailmassa, jossa erhe on läsnä ja valbeellisuus aina mahdollinen.

6. Onko ihanteellisuus, jumalallisuutta läbestyvä käsitystapa, toivottavaa? Jos on, silloin ihmisen on ponnistettava ympäristössä, joka ilmentää vain subteellista hyvyttä ja kauneutta – olosuhteissa, jotka kannustavat tavoittelemaan lannistumatta sellaista, mikä on parempaa.

7. Onko uskollisuus, omistautuminen korkeimman velvollisuuden täyttämiseen, toivottavaa? Jos on, silloin ihmisen täytyy elää ympärillään mahdollisuus petturuuteen ja pakoiluun. Velvollisuudentuntoisuuden sisältämä urbeus on siinä, että siihen sisältyy aina epäonnistumisen vaara.

8. Onko epätsekkäisyys, itsensä unohtamisen henki, tavoiteltavaa? Jos on, silloin kuolevaisen ihmisen on välttämättä elettävä kasvotusten sellaisen minuuden kanssa, joka kääntää loputtomasti tunnustusta ja kunnianosoituksia. Ihminen ei kykenisi dynaamisesti valitsemaan jumalallista elämää, ellei olisi tätä hänen minuutensa elämää, jonka hän voi hylätä. Ihminen ei koskaan pystyisi tarttumaan pelastavaan vanhurskauteen, ellei olisi olemassa potentiaalista pabaa, joka vastakohdallaan osoittaa, miten ylevää ja erilaista on hyvä.

9. Onko mielihyvä, onnellisuuden tuottama tyydytys, tavoiteltavaa? Jos on, ihmisen tulee siinä tapauksessa elää maailmassa, jossa tuskien kokemisen vaihtoehto ja kärsimisen todennäköisyys ovat aina vaikuttavia kokemuksellisia mahdollisuuksia. [3:5.6–14; s. 51:5–13]

Tutkiskellemme näitä kauniita ja toivottavia ominaisuuksia ja toivomme hartaasti saavuttavamme niitä itsekin; kokemuksellisilla luoduilla on vain yksi tapa saavuttaa näitä ominaisuuksia – ponnistelulla:

Tämän kaiken täytyy olla Isän suunnitelman mukaista, suunnitelman, joka on määrännyt finiittisen edistymisen tapahtuvaksi ponnistelun kautta, luodun olennon tuloksiinpääsyn tapahtuvaksi hellittämättömyyden kautta ja persoonallisuuden kehittymisen tapahtuvaksi uskon kautta. Isä on näin Korkeimman kokemis-kehityksen säätämällä mahdollistanut finiittisten luotujen olemassaolon universumeissa ja kokemuksellisen edistymisen avulla joskus vielä tapahtuvan Korkeimmuuden jumaluuden saavuttamisen. [115:7.2; s. 1266:3]

Mutta meidän ei pitäisi luopua toivosta tuon mahdollisuuksien näyttävän tehtävän edessä. Meille opetaan:

Miljoonien asuttujen maailmojen kymmenet biljoonat kehittyvät luodut, jotka ovat tunteneet boukutusta luopua moraalista kamppailusta ja jättää hyvä uskon kilvoitus sikseen, ovat vielä kerran luoneet katseensa ristillä olevaan Jeesukseen ja sitten rynnistäneet eteenpäin sen kuvan inspiroimina, joka pyrki heidän silmiinsä Jumalasta antamas-

sa pois ruumiillistuma elämänsä siksi, että hän omistautuu ihmisen epätsekkäiseen palvelemiseen. [188:5.5; s. 2018:4]

Nebadonin Mikael otti ihmisen hahmon ja eli kuolevaisen elämän alusta loppuun. Valitsemalla Isän tahdon hän osoitti, miten voidaan samanaikaisesti elää aineellista, loputtoman kamppailun täyttämää elämää ja taivaallista elämää, johon kuuluu hengellinen vapautuminen. Hän kertoi meille, että tässä maailmassa eläessämme kohtaisimme koettelemuksia ja kärsimyksiä mutta että meidän tulisi olla hyvillä mielin – hän oli voittanut maailman. Mutta mikä on tärkeintä, hän opetti meille, että Jumala on Isämme ja me olemme hänen poikiaan ja tyttäriään. Rajattomalla ja ikuisella rakkautellaan hän toi ilmi ja osoitti Isän rakkautta. Mikael ilmoitti, että – henkisyntyisen uskomme kautta – voimme joka päivä käsittää näitä jalostavia totuuksia. Pohtikaapa seuraavaa:

Jeesuksen uskon omakseen ottamalla kuolevainen ihminen voi jo ajallisuudessa saada esimakua ikuisuuden realiteeteista. Jeesus löysi Lopullisen Isän ihmisenä läpikäymänsä kokemuksen kuluessa, ja hänen kuolevaisen elämää elävät liballiset veljensä voivat seurata häntä kulkemalla samaa tietä, joka johti hänet Isän löytämisen kokemukseen. He voivat jopa saada – sellaisina kuin ovat – tästä Isän kokemuksesta saman tyydytyksen, jonka Jeesus sai – sellaisena kuin hän oli. Mikaelin viimeisen lahjoittautumisen seurauksena Nebadonin universumissa aktualisoitui uusia potentiaaleja, ja eräs näistä oli sen ikuisuuspolun uusi valaistuminen, joka johtaa kaiken olevaisen Isän tykö ja jota voivat kulkea jopa aineellista libaa ja verta olevat kuolevaiset avaruuden planeetoilla elettävän ensimmäisen elämän aikana. Jeesus oli ja on se uusi ja elävä tie, jota kulkien ihminen voi saada haltuunsa jumalallisen perintöosan, sen perintöosan, josta Isä on säätänyt, että se on oleva ihmisen, kunhan tämä sitä pyytää. Jeesuksen kohdalla osoittautuvat ylen määrin tosiksi ihmiskunnan, jopa jumalallisen ihmiskunnan, uskonkokemuksen niin alut kuin loputkin. [101:6.17; s. 1113:6]

Tämä inspiroi ja auttaa meitä elämään tätä aineellista elämää samalla tavoin tietoisina taivaallisesta Isästä kuin Jeesus eli. Ajatelkaa! Voimme kulkea läpi tämän ajallisen aherruksen laakson hengellisesti tietoisina taivaallisesta Isästä. Tämän suurenmoisen totuuden tunteminen ei poista meiltä koettelemuksia ja kärsimyksiä, mutta se auttaa ylittämään ne. Heti kun käsitämme, että jumalallinen henki asuu ja työskentelee sisimmässämme ja kanssamme, se innoittaa meitä suunnattomasti katsomaan näitä ponnisteluja myönteisemmästä näkökulmasta.

Nyt ovat Jumalan pojat paremminkin pestautuneet käymään yhdessä taisteluun, jossa todellisuus voittaa olemassaolon puolinaisuuden varjot. Vihdoinkin tulevat kaikki luodut tietoisiksi siitä, että Jumala ja jotakuinkin rajattoman universumin kaikki jumalalliset olentojoukot ovat heidän puolellaan ylevässä taistelussa elämän ikuisuuden ja statuksen jumalallisuuden saavuttamiseksi. Tällaiset uskon vapauttavat pojat ovat peruuttamattomasti pestau-

tuneet ajallisuudessa käytäviin kamppailuihin ikuisuuden korkeampien voimien ja jumalallisten persoonallisuuksien puolella; ja nyt käyvät jopa tähdet radoillaan taistelua heidän puolestaan; viimeinkin he katselevat universumia sisältäpäin, Jumalan näkökulmasta, ja kaikki muuttuu aineellisen eristyisyyden epävarmuuksista ikuisen hengellisen etenemisen varmuuksiksi. Jopa itsestään ajallisuudesta tulee pelkkä ikuisuuden varjo, jonka Paratiisin realiteetit luovat avaruuden mahtavana liikkeuvan koneiston ylle. [101:10.9; s. 1117:3]

Kuten toukka, joka kuoriutuu kotelostaan kauniina perhosena, mekin tulemme siirtymään yhä uusien ponnistusten pelonsekaisesta odottamisesta siihen

jaloon ja kunniakkaaseen tilaan, johon päässeet ovat

– oppineet herkuttelemaan epävarmuudella, libomaan pettymisestä, innostumaan ilmeisestä tappiosta, vahvistumaan vaikeuksien edessä, osoittamaan lannistumatonta rohkeutta suunnattomuuden edessä ja harjoittamaan voitattamatonta uskoa joutuessaan kohdakkain selittämättömän esittämän haasteen kanssa. [26:5.3; s. 291:3]

Taisteluhuutomme kuuluu silloin: ”Yhdessä Jumalan kanssa ei mikään, ei kerrassaan mikään, ole mahdotonta.” [26:5.3; s. 291:3]

Kääntänyt Leena Kari

Muslimit ja kristityt

MOUSTAPHA NDIAYE
Senegal

Kysymys islamista ja *Urantia-kirjan* opetuksista tuntuu monelle lukijalle olevan tavan takaa esiin nouseva pohdinnan kohde. Chicagossa pidetyn viimeisimmän UAI-symposion aikana minulle esitettiin moneen kertaan kysymys suhtautumisestani islamiin. Nöyrän näkemykseni mukaan tämän asian ymmärtäminen edellyttää ensiksi välitöntä kokemusta ja sitten keskittymistä opetukseen, ehdotelmiin ja päätelmiin, jotka juontuvat *Urantia-kirjan* huolellisesta lukemisesta. Yritän seuraavaksi yhdistää nämä lähestymistavat.

Synnyin ja minut kastettiin muslimiksi Senegalissa, joka on valtaosaltaan muslimimaa, mutta jossa on myös aktiivinen kristitty vähemmistö, enimmältään katolisia. Senegalin ensimmäinen presidentti oli kristitty. Nykyinen presidentti on myös Maailman islamilaisen konferenssin presidentti. Senegalin katolisen kirkon edellisen, muutama vuosi sitten kuolleen arkkipiispan veli toimi moskeijan imaamina. Senegalissa on lukuisia yhteisöjä, joissa vanhemmat ja sisarukset kuuluvat eri uskontokuntiin. Maan eteläosassa (Ziguinchorissa) on myös katolisten ja muslimien yhteinen hautausmaa.

Sain *Urantia-kirjan* 1970-luvun puolivälissä. Vuodesta 1984 lähtien olen opettanut sen opetuksia senegalilaisille ja ei-senegalilaisille muslimille ja kristityille. Henkilökohtaista kokemustani siitä, miten islamilaisen ajattelun mukaan opetuksia tulisi levittää, luonnehtii pedagogikka, jota sovellettiin minun opettamiini ja jota sovellan nyt omassa opetuksessani. (Ei olisi hyödyllistä ryhtyä tässä artikkelissa käsittelemään kyseistä pedagogikkaa).

Aktiivisen opetustyön aikana tapasimme monia totuudenetsijöitä, etupäässä muslimeja, jotka etsivät Jumalaa ja joista monilla oli erinomainen *Koraanin* ja islamilaisen opetusten tuntemus. Se, mitä näistä kokemuksista saimme oppia, on tiivistettävissä seuraavasti:

Urantia-kirjan opetuksista kannattaa ja on hyödyllistä keskustella vain sellaisten muslimien tai muita uskontoja tunnustavien kanssa, jotka ovat omakoh-

taisesti motivoituneita totuuden etsinnässään. Vältämme sellaisia, jotka haluavat vain väitellä ideoista; ideoista, joita he useinkaan eivät ole itse kokeneet. Etsinnässään vilpittömien muslimien keskuudessa on helpompaa ohjata niitä, joiden totuudenetsintä johdatti heidät *Koraanin* tutkimiseen. *Koraanissa* on käsitteitä, joita ei ennakkoon voisi edes kuvitella. Ne voivat toimia jumalallisiin totuuksiin johdattelun perustana.

Islam on yksi *Urantia-kirjan* mainitsemista kahdestatoista evoluutionvaraisesta uskonnosta, ja uskonto-käsite korostaa selkeää esitystä persoonallisen Jumalan käsitteestä. Jumalan Isyys muodostaa perustan, jonka mukaan eletään sitä hengellistä veljeyttä, jonka pyrimme pystyttämään.

Jos Mikael halutessaan tyydyttää hinduteinipojan mieltä keräsi maan päällä viettämänsä ajan uskonnoista valtavan määrän totuuksia Universaalisen Isän olemuksesta ja persoonallisuudesta, mekin voimme ja meidän pitää kiinnittää enemmän huomiota niiden ihmisten uskonnollisen uskon perustuksiin, joiden mieltä haluamme laajentaa uusia totuuksia esittämällä. Niin toimimalla tuomme vain oman panoksemme (ihmisten tasolla) siihen planeettahallituksen enkelien valtaisan hankkeeseen, joka pyrkii uusien kuvien luomiseen vanhoista tosiasioista [48:6.33]. Tämänkaltainen ihmisen ryhtymys saa varmasti tukea ja siunausta aikakausien ja edistymisen enkeleiltä sekä uskonnonvarjelijajenkeleiltä, joiden yhteisenä tehtävänä on menneisyyden arvojen ajanmukaistaminen tulevan edistymisen lupauksena.

Tämän mielessämme pitämällä keskustelemme joistakin sellaisista *Koraanin* kohdista, jotka voivat olla tällaisen ryhtymyksen pohjana. Monet ihmiset ovat oikeutetusti kauhuissaan muutamien itseään muslimina pitävien väkivallasta, suvaitsemattomuudesta ja sokeasta fanaattisuudesta. Pohtikaa kuitenkin seuraavia *Koraanin* katkelmia:

Sano: ”Me uskomme Jumalaan ja siihen, mikä on ilmoitettu meille ja mikä on ilmoitettu Abrahamille, Ismaelille,

Iisakille ja Jaakobille ja Israelin sukukunnille, siihen, mitä Mooses ja Jeesus ovat (Jumalalta ilmoitettavaksi) saaneet ja mitä profeetat ovat saaneet julistettavaksi Herraltansa. Emme tee mitään erotusta yhdenkään heidän välillään, olemme antautuneet Hänelle alamaiseksi.” [Suura 2, jae 136]

Viimeinen lause ”olemme antautuneet Hänelle alamaiseksi” kuuluu arabiaksi ”wa najnu lajuu muslimun.” ’Muslimu’ merkitsee islamissa ’muslimi’ [alistanut]. Edelleen:

Hän on ylbeäältä antanut sinulle, Mubammed, Pyhän kirjan, joka on totuus, vahvistaakseen, mitä on ollut ennen sitä; aikaisemmin Hän on lähettänyt Lain ja Evankeliumin. [Suura 3, jae 3]

Väittele siivosti niiden kanssa, joilla on Kirjoitus, mutta vastusta niitä, jotka vääryyttä tekevät, ja lausu: ”Me uskomme siihen, mikä on meille ylbeäältä lähetetty ja mikä myös teille on lähetetty, ja meidän Jumalamme ja teidän Jumalanne on sama, ja olemme Hänelle alamaisia.” [Suura 29, jae 46]

Katkelmat tuovat esille yksiselitteisen tahdon pystyttää sosiaalinen sopusointu ja uskonnollinen yhtenäisyys 600-luvun Medinan ja Mekan islamistien, juutalaisten ja kristittyjen keskuuteen; siinä ilmenee myös tahto vastustaa väkivaltaa, suvaitsemattomuutta ja fanaattisuutta, jotka ovat joillekuille nykyajan islamisteille ominaisia.

Monet huomauttavat siitä, miten vaikeaa islamilaisessa kontekstissa on lähestyä kolminaisuuskäsitettä. *Urantia-kirja* toteaa:

Islaminuskon kannattajat eivät bekeen kyenneet käsittämään ajatusta Kolminaisuudesta. Muotontumassa olevan monoteismin on polyteismin kanssa vastatusten joutuaan aina vaikeata sietää kolminaisuusoppia. Kolminaisuuden idea saa parhaan otteen lujan monoteistisen traditiion omaavista uskonnoista, milloin traditioon liittyy opillinen joustavuus. Suurten monoteistien – heprealaisten ja mubamettilaisten – oli vaikea nähdä eroa kolmen jumalan palvomisen eli polyteismin ja toisaalta kolminaisuusopin eli jumalallisuuden ja persoonallisuuden kolmiyhteisessä ilmenemismuodossa esiintyvän yhden Jumaluuden palvomisen välillä. [104:1.9]

Älyllisen lähestymistien lisäksi meidän tulisi äskeisten sanojen relevanssia arvioidaksemme ja vaikeudet ymmärtääksemme kyetä näkemään mielesämme noiden heimojen elinolot ja niiden elämän ajankohta. Meidän tulisi toisin sanoen kyetä näkemään, että on ero palvoa Isää, joka on rakkaus; rukoilla Poikaa, joka on armo; ja kokea Hengen hoiva, joka ilmenee ihmisten hengellisenä veljeytenä.

Totuuden Henki menestyy entiseen nähden hyvin. Muslimien kannalta palvonnin lisäksi ja sen lisäksi, että uskon todistuksena tunnustetaan Jumala, islamin kaksi tärkeintä puolta ovat kuitenkin ”salat” eli rukous ja ”zakat” eli hyväntekeväisyys. Nämä puoles-

taan ovat käsitteitä, jotka ovat liitettävissä suhteeseen Pojan ja Hengen kanssa, minkä seuraava ote todistaa:

eikä heille annettu muuta käskyä kuin palvella Jumalaa, olla kuuliaisia yksin Hänelle, vilpittöminä suorittaa rukoukset ja uhrata säädettyt almut, sillä tämä on oikea usko. [Suura 98, jae 5]

Kyseinen suositus käy entistäkin elävämmäksi ja sosiaalisemmaksi seuraavassa otteessa:

Hurskautta ei ole se, että käännätte kasvonne itään tai länteen, vaan hurskaita ovat ne, jotka uskovat Jumalaan ja viimeiseen päivään, enkeleihin, Pyhään kirjaan ja profeettoihin ja vaikka he omaisuuttaan rakastavatkin, he antavat siitä omaisilleen, orvoille, köyhille, vaeltajille, kerjäläisille ja orjien vapauttamiseksi sekä harrastavat rukouselämää, antavat almuja, tehtyään jonkin sopimuksen täyttävät sen, jotka ovat kärsivällisiä abdistuksessa, vastoinikäymisessä ja taistelun tuoksinassa; nämä ovat niitä, jotka ovat vanhurskaita, niin, nämä ovat jumalaapelkääväisiä. [Suura 2, jae 177]

Zakat eli sosiaalinen huolenpito on pitkän aikaa käsitetty hyväntekeväisyydeksi, mutta käsite täytti aidon sosiaalisen huolenpidon tunnusmerkit, kun siihen alkoi vaikuttaa muutamien kristillisten lähetysaarnaajien altruistisuus (ajatellaanpa vaikka Punaista Ristiä). Tästä johtuen eri puolille maailmaa on ilmestynyt monia ”zakat-taloja”.

Mitä tulee Kolminaisuuteen, pitääkää mielessänne, että *Koraanin* kaikki jaksot alkavat sanoilla ”Jumalan, Armahtavaisen ja Laupiaan nimeen”, mikä kuvastaa yhtenäistä lähestymistapaa, mutta Jumala esiintyy niissä erillisesti kolmella tavalla ilmaistuna. (Armahtavaisuus ja laupeus ymmärretään Jumalan elävinä julkituloina ihmiskunnalle; ymmärrämme ne myös Pojaksi ja Hengeksi).

Sitä paitsi, vaikka on totta, että islam näyttää luovan kuvan Jumalasta etäisenä ja tuonpuoleisena Jumaluutena, ei meillä silti ole mitään vaikeutta saada oppilaitamme hyväksymään idea persoonallisesta läsnäolevasta, kun panemme luottamuksemme Totuuden Henkeen ja heidän Ajatuksensuuntaajaansa suhteessa heidän sieluunsa. Seuraava kohta tukee heitä:

Totisesti Me olemme luonut ihmisen ja tiedämme, mitä hänen sielunsa hänelle kuiskaa, ja olemme lähempänä häntä kuin hänen oma kaulavaltimonsa. [Suura 50, jae 16]

Nykyuskontojen kohentamiseen on kuitenkin yltäkyllin tilaa, sillä ne kaikki ovat evoluutionvaraisia. Mikael tiesi uskonnosta enemmän kuin voimme edes kuvitella; mutta kun hän opetti apostolejaan, hän käytti siihen aina heidän pyhien kirjoitustensa sisältämiä positiivisia totuuksia heidän mielensä laajentamiseksi ja heidän sielunsa tyydyttämiseksi. Hän ei vaatimalla vaatinut käyttä mitään muuta, ellei häneltä suoraan sellaista pyydetty. Ja tästä tulee mieleemme seuraavaa:

Ellei oma mielesi palvele sinua hyvin, voit vaihtaa sen Jeesus Nasaretiläisen mieleen. Hän palvelee sinua aina hyvin. [48:6.26]

Ainoa tässä prosessissa itsellemme asettama hillike suhteessa muslimeihin (ja kaikkiin, joilla on vakiintunut uskonnollinen vakaumus) on tarpeellinen viisaus siinä, miten asiaa lähestymme; sen tulee perustua rakkauteen ja sielusta huolehtimiseen, eikä yksinkertaiseen haluun saada toisen mieli vakuuttumaan:

Muodot ovat arvottomia, kun läksyt on opittu. Kananpoikaa ei voi saada ilman munankuorta, mutta kuorella ei ole enää mitään arvoa sitten, kun poikanen on kuoriutunut. Mutta joskus erbe on niin suuri, että sen oikaiseminen ilmoituksen avulla olisi kohtalokasta niille bitaasti ilmaantuville totuuksille, jotka ovat välttämättömiä kokemuksen kautta tapahtuvalle erbeen hylkäämiselle. [48:6.32]

Voisimme jatkaa *Koraanin* ja *Urantia-kirjan* käsitteiden tarkastelua niin kuin teemme muslimioppilaillemme, mutta kaikkein tärkeintä on kuitenkin kokeminen. Kymmenen vuotta sitten opintoryhmämme yhdeltä nuorelta musliminaisalta kysyttiin, miten *Urantia-kirjan* opetukset olivat vaikuttaneet häneen. Hän vastasi: ”Opetukset ovat tehneet minusta paremman muslimin.”

[Kääntäjän huomautus: *Koraani* on julkaistu suomeksi kolmena

käännöksenä. Kaksi niistä on maksullisia; internetissä tarjolla oleva käännös on maksuton. Edellä esiintyvät otteet ovat peräisin nettiversiosta. Englanninkielisiä *Koraanin* käännöksiä on toista kymmentä. Olen verrannut nettisuomennosta kolmeen englanninkieliseen käännökseen. Kaikkien välillä on melkoisia eroja. Erot johtuvat siitä, että *Koraanin* arabia on vaikeatajuista, moniselitteistä ja monitulkintaista; paikoin jopa käsittämätöntä. *Koraanin* kieli on 1400 vuotta vanhaa; kukaan ei enää puhu sellaista kieltä. Aikojen kuluessa kaikki kielet muuttuvat, joten esimerkiksi *Raamatun* käännöksiä pitää aika ajoin nykyaikaistaa. Meidänkin on vaikeaa ja osin jopa mahdotonta ymmärtää Agricolan suomea, joka on sentään vain 500 vuotta vanhaa. *Koraanin* kieltä ei ole koskaan nykyaikaistettu. Ymmärtämistä vaikeuttaa huomattavasti myös arabian kielen kirjoitustapa, sillä vain konsonantit kirjoitetaan. Niiden väliin tuleville vokaaleillekin on omat diakriittiset merkkinsä, mutta *Koraanin* alkutekstissä niitä ei ole pantu näkyviin. Vokalisatiosta riippuen monet kohdat ovat ymmärrettävissä monella tavalla.

Tässä käännöksessäni olen korjannut *Koraanin* nettisuomennoksen kirjoitus- ja kielioppivirheitä mutta jättänyt tekstit muuten nettiversion mukaisiksi. Ainoana poikkeuksena on suuran 2 jakeen 177 suomennos, johon sitä englanninkielisiin käännöksiin verrattuani päätin tehdä kaksi merkittävää muutosta: 1.) Nettisuomennoksessa sanotaan: *rakkaudesta Häneseen antavat omaisuudestaan omaisilleen, orvoille* – –. Englanninkielisissä käännöksissä rakkauden kohteena ei suinkaan ole Hän (Jumala) vaan omaisuus. Näin ollen muokkasin kohdan seuraavanlaiseksi: *ja vaikka he omaisuuttaan rakastavatkin, he antavat siitä omaisilleen, orvoille* – –. 2.) Nettisuomennoksessa sanotaan muutamaa sanaa myöhemmin: *ovat kärsivällisiä abdistuksessa, vastoinkäymisessä ja puutteen aikana* – –. Englanninnoksissa ei puhuta mitään ”puutteen ajoista” vaan taistelusta, ”in battle”. Niinpä sitaatissa sanotaan nyt suomeksi: ”taistelun tuoksinassa”.]

Kääntänyt Seppo Kanerva

Urantia-ilmoituksen synty

DENVER PEARSON
USA/Costa Rica

Olimmepa sitten uusia *Urantia-kirjan* lukijoita tai pidemmän aikaa kirjaan tutustuneita, on meidän kaikkein vaikeinta tyhjentävästi vastata usein esitettyyn kysymykseen: ”Kuka sen on kirjoittanut ja miten?” Olemme kaikki lopulta päätyneet johonkin epävarmaan ja sen vuoksi vaivautuneeseen vastaukseen, jota olemme harjoitelleet toistamiseen, jotta se kuulostaisi älyllisesti mahdollisimman vakuuttavalta. Kokoon kyhäämämme vastaus perustuu kuulopuheisiin ja sekalaisiin kirjoituksiin *Urantia-kirjan* synnystä, ja heti kun päästämme tämän vastauksen huuliltamme, tunnemme olomme hiukan hölmöksi. Tämän tunteen vuoksi päätin käydä uudelleen läpi niukat syntyhistorian alkua koskevat lähteet ja itse ilmoituksen nähdäkseni, saisinko muodostettua paremman käsityksen kirjan alkuperästä.

Ymmärrän täysin, että vaikka voisimme tietää tarkasti ilmoituksen syntyprosessin, emme kuitenkaan ymmärtäisi sitä, koska loppujen lopuksi kyse oli taivaallisten olentojen tasolla tapahtuneesta hengellisestä ja mielellisestä prosessista, joka päättyi materiaaliseen ilmiöön. Monia esille ottamiani asioita on käsitelty muuallakin eri muunnelmina, mutta pyrin tuomaan esiin myös joitakin uusia näkökulmia ja selityk-

siä tähän kertomukseen. En väitä olevani oikeassa minkään oletuksen suhteen, mutta havaintoni ovat tehneet helpommaksi visualisoida ja ymmärtää, miten *Urantia-kirjan* luvut ovat voineet siirtyä olemassaolon piiriin. Pystyin rauhoittamaan omaa hölmöyden tunteeni ja päätin välittää nämä oivallukseni siinä toivossa, että muutkin voisivat rauhoittaa tunteitaan.

Osa 1 Keho

Kirjoittaessani tätä artikkelia oletan, että muut aiheeseen liittyvät kirjoitukset ja itse *Urantia-kirja* ovat lukijalle melko tuttuja. Minua eivät niinkään kiinnosta varhaisten vaiheitten yksityiskohdat ja niihin liittyvät ihmiset, vaikka niitäkin välillä käsitelen. Olen kiinnostunut pikemminkin siitä menetelmästä tai prosessista, jolla kirja sai fyysisen olomuotonsa. Olen aina ollut haluton keskustelemaan paljonkaan ilmoituksen alkuperästä, sillä se näyttää vievän huomion itse ilmoituksesta. Kyse on siitä ongelmasta, että ollaan kiinnostuneita enemmän viestintuojasta kuin itse viestistä. Aina on niitä, jotka kieltäytyvät hyväksymästä ilmoitusta, koska eivät pysty selvittämään tiedon lähdettä. Kuten tiedätte, neljännen aikakautisen il-

moituksen kohdalla kävi niin, että keskityttiin enemmän viestintuojaan kuin itse viestiin. Siitä tuli pikemmin uskonto Jeesuksesta kuin Jeesuksen uskonto.

Ensiksi haluan kiinnittää huomiota siihen, että olemassa on useita ilmoituksen alkuvaiheisiin ja alkuperään liittyviä kirjallisia selvityksiä. Kirjoittajien joukkoon kuuluu tohtori Sadler itse; Larry Mullins, joka teki historiikin Meredith Sprungerin muistumien pohjalta; Harold Sherman, niin kutsuttu selvännäkiä ja Forumin myöhäisempien vaiheitten jäsen, joka teki oletettavasti kaikkein tarkimman ja seikkaperäisimmän selvityksen; Martin Gardner, tietokirjailija, jonka teos *Urantia: The Great Cult Mystery* on paras epäonnistuneista *Urantia-kirjan* uskottavuutta kyseenalaistavista yrityksistä, ja Earnest Moyers kirjoituksineen. Tohtori Sadlerin kirjoituksia lukuun ottamatta kaikki alkuperään liittyvät selvitykset ovat parhaimmillaan toisen käden tietoa ja sen vuoksi kyseenalaisia, koska ne ovat joko tosiasioihin perustuvia tai osittain tosiasioihin perustuvia, tai sitten vääristyneitä, väärintulkittuja, väärinymmärrettyjä, väärintulkittuja ja keksaistuja. Vaikea sanoa. Jätän ne omaan arvoonsa ja käytän niitä vain pakosta, etenkin tapahtumien ajoituksen vuoksi. Vaikka tarkat päivämäärät ovat kyseenalaisia, se ei kuitenkaan haittaa omia tavoitteitani.

Ymmärrettyäni *Urantia-kirjan* sanoman tärkeyden ensimmäinen kymmeniä vuosia sitten mieleeni tullut kysymys koski sitä, miksi tarvittiin ihminen kontaktihenkilöksi saattamaan ilmoitus englanninkielisen kirjan muotoon. Mikseivät nämä ilmoituksenantajat kirjoittaneet yksinkertaisesti kirjaa itse tai ”taikoneet” sitä esiin. Itse asiassa minulta meni vuosikausia tämän ongelman pohdiskelussa, enkä päätenyt kummoisiinkaan lopputuloksiin. Tiesin niistä selvityksistä, joissa kerrottiin, että kontaktihenkilön kehoa käytettiin puhumiseen ja kirjoittamiseen. Minun oli vaikea hyväksyä ajatusta kehon haltuun ottamisesta, koska se tuntui olevan ristiriidassa itse ilmoituksessa olevien selityksien kanssa.

Jos muistatte elokuvan *Ghost – näkymätön rakkaus*, jossa kuollut mies asettuu tai tunkeutuu selvännäkiään saadakseen itsensä julki hänen kehonsa kautta, niin saa ajatuksen siitä, kuinka kontaktihenkilöä ei käytetty. Vuonna 1929 tohtori Sadler julkaisi kirjan nimeltään *The Mind at Mischief*. Hän kertoo siinä tutkimastaan oudosta tapauksesta, joka koskee syvässä epätavallisessa unessa olevaa miestä ja viittaa tutkimansa henkilön kirjoittamiin ja puhumiin sanoihin. Luulen, että tästä kuvauksesta ovat saaneet alkunsa kaikki muut viittaukset ajatukseen, että kohdehenkilön kieltä ja käsiä käytettiin sananmukaisesti viestimiseen tuonpuoleisesta. Mutta lukiessamme *Urantia-kirjasta* keskiväliolentojen toiminnasta löydämme tarkan toteamuksen siitä, etteivät keskiväliolennot ota ihmisiä haltuunsa. Uskon, etteivät edes kapinassa mukana olleet keskiväliolennot tällä tavoin vainonneet heikkotahtoisten sieluja ennen helluntaita. Ne saattoivat ärsyttää heikkoa mieltä, mutteivät voineet samalla tavoin vaikuttaa niihin kuin kidutettuun tyttöön *Manajassa*, jossa hänen suustaan lähti paholaismaisia ääniä ja hänen päänsä kääntyi ympäri. Se on hollywoodilaista mielikuvitusta parhaimmillaan.

Jotta saan väitteelleni tukea, ei tarvitse kuin lukea,

mitä tohtori Sadler sanoi kohdehenkilöstä. Kun Sadleriltä kysyttiin, miten taivaalliset olennot tekivät sen, hän pyysi aina vastauksessaan kysyjää ajattelemaan jotain tapaa, ja totesi, ettei se ole kuitenkaan oikea. Muistan lukeneeni hänen tekemänsä listan niistä tavoista, joita ei käytetty, ja sekä automaattikirjoitus että automaattipuhe ovat kumpikin siinä listassa. Hän vastasi myös samaan syntytapaan liittyvään kysymykseen: ”Se löytyy kirjasta” ja niin löytyy (palaan tähän myöhemmin).

Mutta siitä huolimatta hän kirjoitti vuonna 1929 *Mind at Mischief* -kirjassaan kohdehenkilön kirjoittamista ja lausumista viesteistä. Missään näihin aikoihin sijoittuvassa historiikissa ei ole kuitenkaan mitään merkintää, jossa sanottaisiin tohtori Sadlerin väittäneen nähneensä kohdehenkilön kirjoittaneen mitään. Tohtori Sadlerin poika Bill Jr. väitti, ettei kukaan koskaan nähnyt tietoja kirjoitettavan siitä huolimatta, kuinka sinnikkäästi tahansa he yrittivät löytää saamansa materiaalin lähteen, ja he eivät koskaan siinä onnistuneet. Joissakin selvityksissä sanotaan, että ensimmäiset luvut ilmestyivät yhdellä kertaa vastauksena tohtori Sadlerin kokoamiin kysymyksiin. Tarina kuuluu niin, että hän ajatteli kirjoitusten olevan kohdehenkilön käsialaa, koska kohdehenkilön vaimo niin sanoi. Ilmeisesti Sadler yritti miestä tutkimalla löytää todisteita siitä, että tämä olisi kirjoittanut koko yön, muttei niitä löytänyt. Mielestäni voimme huoletta sanoa, ettei Sadler eikä kukaan muu tiennyt, kuinka kirjoitettu informaatio ilmaantui. Luultavasti käsiala lopulta analysoitiin, ja päätelmä oli, ettei se kuulunut kohdehenkilölle eikä kenellekään muulle tapaukseen liittyvälle. Tiedämme, että keskiväliolennot voivat olla tekemisissä materiaalien esineiden kanssa ja lukujen kirjoittaminen ei tuottaisi heille mitään ongelmaa.

Entä suusanallisesti saatu informaatio? Pääsivätkö keskiväliolennot käsiksi kohdehenkilön aivoihin ja liikuttivat hänen kieltään ja käyttivät hänen äänhuuliaan? Verrattuna siihen, mitä meille opetetaan keskiväliolentoista ja heidän kyvyistään, tuntuisi se melko tehottomalta ja typerältä tavalla välittää korkeampia käsityksiä. Mutta siitä huolimatta tiedämme, että taivaalliset olennot kommunikoivat jollakin tavalla kontaktikomission, tohtori Sadlerin, hänen vaimonsa Lenan ja joittekin muitten kanssa. Koska kirjoitettua sanaa saatiin vasta myöhemmin, tiedämme, että varhaisissa vaiheissa on ollut pakko olla suullista kommunikointia. Tarina kuuluu niin, että jonkin kaikkein varhaisimman kohdehenkilön kanssa vietetyn yöistunnon aikana, Sadlerit huomasivat hänen kostuttavan huuliaan ikään kuin olisi halunnut puhua. He esittivät hänelle kysymyksen ja hän näytti puhuvan, muttei omalla äänellään.

Tästä saa sellaisen kuvan, että hänen suunsa liikkui samalla tavoin kuin normaalissa keskustelussa. Muistakaa, että kyseisen jutun on kertonut joku, joka väittää Sadlerin sanoneen näin. Mistään ei voi päätellä, pitääkö se paikkansa. Muistakaa myös, että keskiväliolento pystyy puhumaan ja olemaan kuultavissa sellaisella tavalla kuin ääni saisi alkunsa suoraan tyhjästä ilmasta. Arvelen, että lojaaleilla keskiväliolentoilla on velvollisuus olla pelottelematta ihmisiä tai aiheuttamasta heille sydänkohtauksia puhumalla suoraan tyh-

jästä ilmasta.

Lukiessasi tätä yritä kuvitella, että outo ääni kuuluu takaasi eikä siellä ole ketään. Sydämesi pysähtyisi. Voisi sanoa, että varhaisten yöstuntojen aikana keskiväliolennot olisivat voineet puhua kohdehenkilön läheltä ja jopa avata hänen suutaan tehdäkseen nukkuvan miehen puhumisesta vähemmän pelottavaa. Sen jälkeen kun kontaktikomission jäsenet olivat tottuneet tilanteeseen ja hyväksyneet keskustelewansa taivaallisten olentojen kanssa, he olisivat varmaankin voineet tulla sinuiksi huoneen nurkasta kuuluvan äänen kanssa. Monia vuosia sitten tapasin miehen, joka sanoi tavanneensa tohtori Sadlerin. Tohtori Sadler oli kertonut hänelle, että keskiväliolennot puhuivat englantia monilla eri korostuksilla riippuen siitä, missä päin maailmaa he työskentelivät. (Taas kuulopuheita)

Tämän ensimmäisen osan tarkoituksena on päästä ajatuksesta, että fyysistä kehoa olisi käytetty jollakin tavalla. Keskiväliolennoilla ei ollut tarvetta käyttää kehoa, koska he pystyvät hyvin itsekin kirjoittamaan ja puhumaan. Näin joudun palaamaan alkuperäiseen kysymykseen. Miksi tarvittiin ihmistä niitten lukujen julkittuomiseen, jotka lopulta alettiin tuntea *Urantia-kirjana*?

Osa 2

Mieli

Ennen kuin siirrymme käsittelemään, miksi ja miten ihmisolentoa käytettiin, voisimme käydä läpi kysymystä siitä, miksi maailmallemme annettiin aikakautinen ilmoitus kirjan muodossa tuossa paikassa ja tuona ajankohtana. Chicago oli 1900-luvun alussa yksi maailman liike-elämän solmukohdista ja on säilyttänyt asemansa näihin päiviin sakka. Ironista kyllä, kun ottaa huomioon kaupungin mainetta tahranneet gangsterit ja poliittisen korruption, voisi esittää saman kysymyksen, jonka Natanael esitti viitatessaan Jeesukseen ja tämän maineikkaaseen kotikaupunkiin: ”Voiko mitään niin hyvää tulla Nasaretista?” Toisaalta, jos ilmoituksenantajat olivat valikoineet tohtori Sadlerin pääkontaktihenkilökseen, on se ratkaisevin syy ilmoituksen paikan valintaan. Jo noina varhaisina aikoina taivaalliset olennot tiesivät, että englannista tulisi maailman liike-elämän ja poliittisen toiminnan kieli. Kulutuskeskeinen yhteiskuntamalli tulisi leviämään Yhdysvalloista muualle maailmaan, ja siinä samalla leviäisivät englannin kieli ja englanninkielinen kirjallisuus. Vaikka ranskaa tai espanjaa puhuvia ihmisiä saattoi olla enemmän, englanti valittiin sen mukautuvan luonteen ja kielen laaja-alaisen ja syvälyisyyksiin ulottuvan käytön vuoksi. Ilmoituksessa välitettävät käsitteet vaatisivat sellaisia sanoja, jotka tulisi pystyä sovittamaan vastaamaan korkeita hengellisten käsityksiä.

Syntyy myös kysymys siitä, milloin taivaalliset olennot tekivät päätöksen uuden ilmoituksen antamisesta. Oli kulunut kaksituhatta vuotta edellisestä aikakautisesta ilmoituksesta, Jeesus Nasaretilaisesta. Edellisen ilmoituksen tulos, kristinusko, oli kadottamassa elinvoimansa ja lamaanumassa. Teollisen vallankumouksen aallot olivat tasaantumassa, ja maailma oli muuttumassa joukkotiedotusvälineitä ja -teknologioi-

ta hyödyntäväksi moderniksi yhteiskunnaksi. Ihmiskunta oli muuttumassa pian lentomatrustuksen, avaruustutkimuksen, television ja tietokoneiden, elin- kaa pidentävien lääkkeitten sekä liikakansoituksen maailmaksi. Taivaanolennot kykenivät ennakoimaan tulevat muutokset ja sen, etteivät menneisyyden uskonnot ja filosofiat tulisi enää tyydyttämään tulevaisuuden ihmisen mieltä. Tulevat sukupolvet tulisivat kaipaamaan korkeampaa totuutta.

Kuolevaiselta ihmiseltä puuttuu käsitys morontiamiehestä ja -materiaalista, ja ilmoitus on ainoa menetelmä, jolla voidaan hyvittää tämä puutteellisuus siinä käsitteellisessä tietoaimeistossa, jota ihminen niin välttämättä tarvitsee laatiakseen univsumista loogisen filosofian ja päästäkseen tyydyttävään ymmärrykseen varmasta ja vakiintuneesta paikastaan tässä univsumissa. [103:6.12]

Huomaamme, että uudelle ilmoitukselle oli tarvetta, mutta millä tavalla se annettaisiin. Kaikki muut aikakautiset ilmoitukset oli välittänyt joku persoonallisuus, mutta ajallemme ominainen yksilön ihannointi veisi huomion aikakautisen ilmoituksen sanomasta. Painetun sanan ajat olivat käsillä, ja kirjoista oli pian tulossa nopein tapa välittää informaatiota. Taivaallisten olentojen toimeksiantoon kuului ilmoituksen antaminen englannin kielellä kirjan muodossa. *Urantia-kirjassa* on kuvaus, jonka avulla voimme saada kuvan menetelmästä. Keskiväliolennoista kerrottaessa sanotaan:

Nykyään heidän päätehtävänään on olla niiden miesten ja naisten huomaamattomina, henkilökohtaista yhteyttä pitävinä työtovereina, joista planeetan kohtalon varajoukko koostuu. Juuri tämän toisasteisen ryhmän toiminta, jolle jotkut ensiasteiseen joukkoon kuuluvat antoivat taitavaa tukea, sai aikaan sellaisen persoonallisuuksien ja olosuhteiden koordinoitumisen Urantialla, että se lopulta johi planeetan taivaalliset valvojat niiden anomusten vireillepanoon, joiden tuloksena oli sen ilmoitusten sarjan mahdollistaneiden valtuuksien myöntäminen, josta tämä esitys on yksi osa. [77:8.13]

Tämän voisi tulkita seuraavalla tavalla: Koska olosuhteet alkoivat olla kypsiä ilmoitusta varten, pysyivät keskiväliolennot siihen taivaallisten valvojien suostumusta. Keskiväliolennoille kerrottiin, että kunhan henkilöt ja olosuhteet olivat valmiita, aloitettaisiin anomuksen vireillepano, mikä johtaisi valtuuksien myöntämiseen. Henkilöt ja olosuhteet tarkoittivat tohtori Sadlerin ja hänen vaimonsa saattamista tekemisiin kommunikaatioprosessissa apuna käytetyn miehen kanssa. Tässä kohtaa asiat muuttuvat mielenkiintoisiksi.

Ne taivaalliset persoonallisuudet, jotka olivat vastuussa ilmoituksen sisällöstä, etenkin osien I ja II, osalta, eivät pysty käsittelemään materiaalisia esineitä eivätkä pysty kirjoittamaan kirjaa. Meille materiaalisessa maailmassa eläville hengellinen maailma ei ole todellinen. Päinvastainenkin on totta. Evoluutiivisissa maailmoissa toimivat keskiväliolennot ja alemman

luokan enkelit pystyvät näkemään, millaisia olemme ja miten elämme, mutta sama ei koske korkeita tai-vaallisia olentoja kuten Jumalallista Neuvonantajaa, Viisauden Täydellistäjää tai Universaalista Sensoria. Taivaallisia Taidetyöntekijöitä koskevassa luvussa on tätä asiaa valaiseva kuvaus. Luvusta vastaava arkkienkeli sanoo näin:

Kaikki nämä morontia- ja hengen maailmojen toiminnot ovat todellisia. Hengen maailma merkitsee henkiolennoille todellisuutta. Aineellinen maailma on meille epätodellisempi. Henkien korkeammat muodot kulkevat vaivattomasti tavallisen aineen läpi. Korkeat henget eivät reagoi mihinkään aineelliseen, paitsi tiettyihin perusenergioihin. Aineellisille olennoille on hengen maailma enemmän tai vähemmän epätodellinen; henkiolennoille taas aineen maailma on miltei kokonaan epätodellinen, se on vain henkirealiteettien substanssin varjo. [44:0.9]

Hän jatkaa kuvaamalla havaitsemiaan asioita ja sanoo, että hänen seurassaan oleva Jumalallinen Neuvonantaja havaitsee vielä vähemmän:

Pelkällä hengen näkökyvyllä en pysty havaitsemaan rakennusta, jossa tätä kertomusta käännetään ja merkitään muistiin. Eräs uversalainen Jumalallinen Neuvonantaja, joka sattumoisin seisoo vierelläni, havaitsee näistä puhtaasti aineellisista luomuksista vieläkin vähemmän. Voimme nähdä, miltä nämä aineelliset rakennelmat teistä näyttävät, kun katsellemme niiden hengestä olevaa vastinkappaletta, jonka eräs meitä palveleva energianmuuntaja esittää mielellemme. Tämä aineellinen rakennus ei minulle, henkiolennoille, ole oikeastaan todellinen, mutta aineellisille kuolevaisille se on tietenkin hyvin todellinen ja hyvin käytökelpoinen. [44:0.10]

Siis, jos taivaallisilla olennoilla oli valtuudet paljastaa totuutta Urantialle englanniksi kirjan muodossa eivätkä he pysty olemaan tekemisissä aineellisten kohteiden kanssa, niin miten heidän voitiin olettaa suoriutuvan tehtävästään? Miten kurottiin umpeen hengellisen maailman ja fyysisen tason välinen kuilu? Edellä saimme tietää, että toisasteiset keskiväliolennot voivat olla tekemisissä materiaalien kohteiden kanssa, mutta kykenevätkö he puhumaan suoraan korkeampien persoonallisuuksien kanssa? Vastaus kuuluu, että eivät. Jotta taivaallinen neuvonantaja voi kommunikoida toisasteisen keskiväliolennon kanssa, tarvitaan jokin prosessi. Yksi mahdollisuus olisi muodostaa persoonallisuuksien välinen ketju, jossa kukin voisi kommunikoida ylemmän- tai alemmantasoisien olennon kanssa välittämättä tietoa joko ylös- tai alaspäin. Tähän ajatukseen viittaavia lainauksia löytyy.

Aineellisten ja hengellisten maailmojen välisen kuilun kuroo täysin umpeen kuolevaisen ihmisen, toisasteisen keskiväliolennon, ensiasteisen keskiväliolennon, morontiakerubin, keskiväliolennon, morontiakerubin ja serafin toisiinsa kytkeytyvä sarja. Yksittäisen kuolevaisen henkilökohtaisessa kokemuksessa nämä eri tasot epäilemättä enemmän tai vähemmän yhdistyvät, ja jumalallisen Ajatuksensuuntaajan huomaamattomat ja salaperäiset toimet tekevät niistä ben-

kilökohtaisesti mielekkäitä. [38:9.9]

Ensiasteiset keskiväliolennot muistuttavat enemmän enkeleitä kuin kuolevaisia; toisasteiset luokat ovat paljon enemmän ihmisten kaltaisia. Kumpikin ryhmä antaa toiselle verratonta apua heidän suorittaessaan moninaisia planetaarisia tehtäviään. Ensiasteiset hoivaajat voivat solmia yhteistyösuhteen sekä morontia- ja henkienergian valvojen että mieliyhteyspiirin hoitajien kanssa. Toisasteinen ryhmä voi solmia yhteistyösuhdetta vain fyysisien valvojen ja aineellisten virtapiirien säätelijöiden kanssa. Mutta koska keskiväliolentojen kumpikin luokka voi päästä täydelliseen yhteyden synkroniaan toisen ryhmän kanssa, kummallakin ryhmällä on näin kyky päästä käytännössä hyödyntämään koko energia-asteikkoa, joka ulottuu aineellisten maailmojen karkeasta fyysisestä voimasta universumienergioiden siirtymävaiheen kautta aina taivaallisten maailmojen korkeamman henkitodellisuuden voimiin asti. [38:9.8]

Edellisen avainsisältö on tässä: *Ensiasteiset hoivaajat voivat solmia yhteistyösuhteen sekä morontia- ja henkienergian valvojen että mieliyhteyspiirin hoitajien kanssa. Toisasteinen ryhmä voi solmia yhteistyösuhdetta vain fyysisien valvojen ja aineellisten virtapiirien säätelijöiden kanssa.*

Paratiisista tullut Jumalallinen Neuvonantaja puhui Paratiisin kielen ohella melko varmasti sen superuniversumin kieltä, johon hänet on osoitettu, mutta hänellä ei luultavasti olisi tarvetta osata tähän superuniversumiin kuuluvan paikallisuniversumin kieltä. Toisaalta yhtälön toisessa päässä toisasteinen keskiväliolento puhui sekä sujuvaa englantia että Satanian kieltä ja ehkä myös paikallisuniversumin kieltä, muttei varmasti superuniversumin kieltä, koska he eivät työskentele sillä tasolla. Mutta ensiasteiset keskiväliolennot työskentelevät korkeampien hengellisten olentojen kanssa ja osaavat varmaankin Uversan kieltä. Prosessiin saattaa kuulua muitakin olentoja kuten morontia- ja henkienergian valvoja sekä mieliyhteyspiirin hoitajia että fyysisiä valvoja ja aineellisen virtapiirin säätelijöitä. Edellisestä lainauksesta löytyy seuraava lause: *tätä kertomusta käännetään ja merkitään muistiin. Käännetään, mistä kielestä mihin kieleen, ja kuinka monta käännöstä ennen muistiinmerkittämistä englanniksi?*

Voisi esittää kysymyksen, mikseivät he istuneet pöydän äärellä ja kääntäneet suunnasta toiseen. Tietysti mielessä niin he tekivätkin, mutta pöytä, jota he käyttivät, ei ollut ajatustemme mukainen. Kuten edellä osoitin, kontaktihenkilön käsiä tai suun kieltä ei käytetty eikä edes hänen muita aivojensa ominaisuuksia kuten sanastoa. Ilmoituksessa on kuvaus, josta saa parhaan käsityksen, kuinka kontaktihenkilöä käytettiin.

Monissa maailmoissa muita paremmin sopeutuneet toisasteiset keskiväliolennot kykenevät saamaan vaihtelevanasteisen yhteyden tiettyjen suotuisasti rakentuneiden kuolevaisten Ajatuksensuuntaajaan taitavasti niubin mieliin tunkeutumalla, joita Suuntaajat pitävät asuinpaikkanaan. (Ja juuri tällaisten kosmisten järjestelyjen onnistuneen yhteen saattamisen avulla saatiin nämä ilmoitukset

englanninkielisinä aikaan Urantialla.) [114:7.9]

Jotkut keskiväliolennot pystyvät jonkinlaiseen yhteyteen Ajatuksensuuntaajan kanssa tunkeutumalla Ajatuksensuuntaajan olinpaikkanaan pitämän ihmisen mieleen. He antavat tämän perustavaa laatua olevan lausunnon, että juuri tällä tavalla ilmoitus materialisoitiin englannin kielellä Urantialla. Tähän liittyy kaksi erillistä seikkaa. Toinen liittyy yhteydenpitoon Ajatuksensuuntaajan kanssa ja toinen taitavaan tunkeutumiseen kohdehenkilön mieleen. Jos Ajatuksensuuntaaja oli mukana tässä ilmoituksen antamismenetyksessä, pitää tehdä se oletus, että jollakin tavalla käytettiin personoituja Ajatuksensuuntaajia, koska kommunikointi tapahtui persoonallisten olentojen välillä eivätkä Ajatuksensuuntaajat ole persoonallisia. Persoonallisten Ajatuksensuuntaajien tiedetään toimivan paikallisuniversumin asioissa, mutta itse ilmoituksessa ei ole mitään, joka viittaisi tähän korke- ja alemmantasoisten olentojen välisen kuilun umpeen kuromisessa.

Seuraava lainaus osoittaa, kuinka Ajatuksensuuntaajaa on saatettu käyttää tai sitten ei, jos haluat nähdä asian niin. Hyvin samalla tavalla kapinaan osallistunut keskiväliolento saattoi vaikuttaa heikkotahtoiseen mieleen ennen kuin Ajatuksensuuntaajat yleisesti alkoivat pitää kuolevaisia asuinpaikkoinaan Totuuden Hengen vuodattamisen jälkeen. Kohtalon varajoukkoihin kuuluvat lojaalit keskiväliolennot voivat työskennellä reserviläisen kautta, jos Ajatuksensuuntaaja on jostakin syystä erillään. Kummassakin tapauksessa persoonallisuus on vapaa Ajatuksensuuntaajan vaikutuksesta ja altis ilkeiksi teoille tai valmis planetaarisille velvollisuuksille.

Missään maailmassa pabat benget eivät lahjoittautuvan Paratiisin-Pojan fyysisen elämän jälkeen voi pitää vallastaan yhtäkään kuolevaismieltä. Mutta ennen Kristus Mikaelin Urantialla viettämää aikaa – ennen Ajatuksensuuntaajien yleismaailmallista saapumista ja ennen Mestarin hengen vuodattamista kaiken liban päälle – näillä kapinallisilla keskiväliolentoilla oli todellakin kyky vaikuttaa eräiden alemmantasoisten kuolevaisten mieleen ja tietyssä määrin ohjata näiden tekoja. Tämä tapahtui paljolti samalla tavalla, jolla lojaalit keskiväliolennot toimivat palvellessaan Urantian kohtalon varajoukkoihin kuuluvien ihmisten tehokkaina yhteydensuojelijoina aikoina, jolloin Suuntaaja on tosiasiallisesti irti persoonallisuudesta siksi, että se on yhteydessä ihmisyyden yläpuolella oleviin älyllisiin olentoihin. [77:7.5]

Tämä jättää mieleen tunkeutumisen, mutta ei aivoihin tunkeutumista, käsittelyn ulkopuolelle. Aivot ovat se väline, joka yhdistyy mielen yhteyspiireihin, tai pikemminkin mieli lepää kepeästi aivojen päällä, kohdassa, jota Ajatuksensuuntaaja voi pitää olinpaikkanaan. Mielen yhteyspiirit toimivat ilmoituksen tapahtuma-areenana. Havainnollistus on karkea, mutta jos kuvittelemme kohdehenkilön puhelimeksi tai välityskeskukseksi ja ajatuksensuuntaajan välittäjäksi, joka mahdollistaa yhteyden, ja puhelulinjan mielen yhteyspiiriksi, jossa kommunikointi tapahtuu, voim-

me havaita, kuinka Jumalallinen Neuvonantaja voi puhua ensiasteiselle keskiväliolennolle, joka puolestaan puhuu toisasteiselle keskiväliolennolle. Tämä on tietenkin äärimmäisen yksinkertaistettu kuvaus, koska todellisen vuorovaikutuksen mekanismit kuuluvat kosmisen mielen areenalle hengelliseen maailmaan. Emme pysty saamaan täyttä selkoa tapahtumien kulusta tai ymmärtämään sitä.

Voimme siis sanoa, että kontaktihenkilö toimi tahtomattaan välineenä, mutta voidaan esittää kysymys, miksi käytettiin nukkuvan miehen eikä keskiväliolennon mieltä. Se johtuu siitä, että keskiväliolennon mieli on aina aktiivinen vireillä olevan persoonallisuuden kanssa. Haluaisin lisätä tähän, että ihmisen mieli on hyvin verrattavissa keskiväliolennon mieleen, koska niille molemmille on yhteistä kaksi korkeinta mielenauttajahenkeä, palvonnan ja viisauden henki.

Mutta kuinka on kohdehenkilön vapaan tahdon kanssa? Loukattiinko ihmismielen koskemattomuutta? Ei toki, koska keskiväliolennot eivät mene fyysisiin aivoihin ja sen muistiin, sieluun eikä persoonallisuuteen. He menevät vain mielen esteettömään yhteyspiiriin. Voimme olla varmoja siitä, että jos prosessi olisi häirinyt kohdehenkilöä, hänet olisi vaihdettu yhteistyöhaluisempaan henkilöön. Seuraava lainaus paljastaa täysin asiantilan:

Sen ihmisen Suuntaajalla, jonka kautta tämä viesti toimitetaan, on näin laaja toimintavapaus siksi, että tämä ihminen on lähes täysin piittaamatta Suuntaajan sisäisen läsnäolon kaikista ulospäin näkyvistä ilmentymistä. On tosiaanakin onnekasta, että hän tietoisuuden tasolla pysyy täysin välinpitämättömänä koko toimitusta kohtaan. Hänellä on yksi oman aikansa ja sukupolvensa kokeneimmista Suuntaajista, ja silti hänen passiivinen reagoitinsa ja hänen epäaktiivinen subtautumisensa niihin ilmiöihin, jotka liittyvät tämän monitaitoisen Suuntaajan olemiseen hänen mielessään, on kohtalonsuojelijan lausuman käsityksen mukaan harvinainen ja satunnainen reaktio. Ja tästä kaikesta muodostuu asiaan vaikuttavien tekijöiden suotuisa koordinoituminen, suotuisa sekä korkeammassa toimintafääriässä vaikuttavalle Suuntaajalle että kyseiselle ihmisosapuolelle hänen terveyttään, tehosta ja mielenlyyneyttä ajatellen. [110:5.7]

Osa 2

Aikajärjestys

Tutkiessani ilmoituksenantoprosessia, huomasin aikajärjestyksessä jotain sellaista, jota en ollut aikaisemmin tullut ajatelleeksi. Tiedämme tohtori Sadlerin kertoneen, että ensimmäinen tapaaminen kontaktihenkilön kanssa oli vuonna 1911. On myös kirjattu, että foorumi organisoitiin 1923. Väliin jää kahden toista vuoden jakso. Tiedossamme olevat *Urantia-kirjan* kolmen ensimmäisen osan valmistamiseen liittyvät päivämäärät sijoittuvat vuosille 1934 ja 1935. Väliin jää taas kahden toista vuoden jakso. Miksi nämä kaksi kaksitoistavuotisjaksoa ovat tärkeitä? Niillä on merkitystä siitä syystä, että kummankin jakson tapahtumat ovat erilaisia.

Ennen tutkimukseni aloittamista olin, niin kuin

monet muutkin, ajatellut, että koko ajan vuoteen 1935 saakka taivaalliset olennot olivat sanelleet tietojaan nukkuvan kohdehenkilön kautta, kun joku samalla merkitsi asiat muistiin. Mikään ei voi olla kauempana totuudesta. Vuosien 1911 ja 1923 väliin jäävä jakso näyttää olevan sellaista aikaa, jolloin prosessia testattiin ja laajennettiin kontaktikomission jäsenten mieltä, sekä jakso, jonka aikana taivaalliset olennot tutkivat ihmisten kirjoituksia, muotoilivat, käänsivät ja jopa kirjoittivat ilmoituksen kolme ensimmäistä osaa ennen kuin foorumin jäsenet otettiin mukaan vuonna 1923.

Jo ennen vuotta 1911 valmistelut ja toimenpiteet olivat meneillään. Muistakaa, että keskiväliolentojen täytyi saada aikaan sellainen persoonallisuuksien ja olosuhteiden koordinoituminen, joka johtaisi anomuksen vireillepanoon ja niitten valtuuksien myöntämiseen, jotka mahdollistaisivat sen ilmoitusten sarjan, jonka nykyään tunnemme *Urantia-kirjana*. On mahdotonta sanoa, kuinka kauan prosessi kesti. Minulla on sellainen tunne, että tohtori Sadler oli tämän yhtälön avainhenkilö. Hänellä oli tarvittava kokemus ja tausta sekä objektiivinen ja tutkiva mieli. Hänet ehkä ohjattiin muuttamaan Chicagoon sen strategisen sijainnin vuoksi tai ehkä siksi, että valittu kontaktihenkilö asui siellä. Vaikea sanoa, mutta jotenkin heidät saatiin yhteen.

Toinen seikka, jota emme tiedä, on se, kuinka kauan keskiväliolennot työskentelivät kommunikatiomenetelmien hiomisen kanssa. Tiedämme vain, että tämä on ensimmäinen ja ainoa kerta *Urantialla*, jolloin tätä hyväksyttyä prosessia on kokeiltu. Kuinka monta linkkiä korkeampien persoonallisuuksien kanssa piti aikaansaada, ennen kuin tohtori Sadleria kutsuttiin näyttämölle? Tiedämme hänen henkilökohtaisista selvityksistään, että ensimmäisillä kerroilla ei ollut minkäänlaista kommunikaatiota.

Vuonna 1929 tohtori Sadler kirjoitti, että yöistuntoja oli likipitään 250. Jaettuna 18 vuoden jaksolle se vastaa keskimäärin noin yhtä istuntoa kuukaudessa. Meille on myös kerrottu, että pikakirjoittaja teki valtavan määrän muistiinpanoja. Olivatko nämä muistiinpanot osa ilmoitusta? Ei, tiedämmehän, että keskiväliolennot voivat kirjoittaa ja tehdä ensimmäiset lukujen luonnosversiot kokonaan itse. Ihmisten tekemät muistiinpanot ovat sittemmin kadonneet. Mitä ne koskivat? Ehkä ne olivat tuloksena siitä, kun kontaktikomission jäsenten ja muiden näitä outoja tapahtumia mahdollisesti todistamaan ja arvioimaan kutsuttujen henkilöiden mieltä pyrittiin laajentamaan. Tulee muistaa, etteivät edes planeettamme kaikkein kyvykkäimmät yksilöt olleet tuohon aikaan vielä mieleltään niin kehittyneitä, että heillä olisi ollut selkeitä käsityksiä astronomiasta tai muista tieteistä, ja heiltä puuttui miltei kokonaan korkeampi käsitys Jumalasta, jumaluudesta ja hengellisten sfäärien rakenteista ja hallinnosta. Kokonaisen maailman valistaminen piti aloittaa muutaman hyvin harjaannutetun yksilön kanssa. Jopa itse tohtori Sadlerillä oli epäilyjä monien vuosien ajan siihen saakka, kunnes hän luki kahta toista apostolia käsittelevän luvun, niin meille kerrotaan. Minusta se ei ole mitenkään yllättävää, koska

vuonna 1929 tohtori Sadlerilla ei tuntunut olevan kunnon käsitystä joistakin yksinkertaisista asioista, kun hän sanoi olevansa tekemisissä muilta planeetoilta kotoisin olevien planeetan ulkopuolisten persoonallisuuksien kanssa. Tämä kuulostaa siltä kuin hän olisi ollut tekemisissä avaruusolentojen kanssa. Etenkin kun ilmoitus ei koskaan viittaa arkkitehtoniisiin maailmoihin planeettoina. Planeetat ovat aina evolutiivisia maailmoja.

Toinen syy, jonka perusteella voimme tehdä sen johtopäätöksen, ettei varhaisvaiheitten suusanallisia ja kirjallisia viestejä sisältyvään kommunikaation kuulunut ensimmäisiä *Urantia-kirjan* luonnoksia tai sen prototyyppiä, on se, että tohtori Sadler puhuu vieraillevista opiskelijoista, joita tuli ja meni. Kukaan valmiitten lukujen kirjoittajista ei ole vieraileva opiskelija.

Toinen ensimmäisen kahdenoista vuoden aikana vireillä ollut asia lienee ollut yli tuhannen korkeinta ja edistyneisintä hengellisiä arvoja ja universaaleja merkityksiä koskevaa planetaarista tietoutta edustavien ihmiskäsitysten tutkiminen ja kerääminen. Tiedämme sen tunnustuksenosoituskappaleessa esipuheen lopussa. Tiedämme, kuinka kauniisti ihmiskäsitykset kohotettiin korkeammalle tasolle ja kudottiin puhtaan ilmoituksen kudelman. Voimme levollisena olla varmoja siitä, että tämän mittaluokan projekti vaatii valtavan paljon suunnittelua ja valmistelua. Vasta luettuani sitä useita vuosia, olen alkanut arvostaa näitten sanaseppöjen taidetta.

Minulla ei ole epäilystäkään siitä, etteivätkö ensimmäisten kolmen osan ensimmäiset luonnokset olisi olleet valmiita ennen Foorumin mukaantuloa vuosien 1923–1924 paikkeilla. Joissakin selvityksissä todetaan, että valmiit luvut ilmestyivät vastauksena kontaktikomission kysymyksiin. Mahdollisesti joku yksinkertainen kysymys, kuten missä Jumala asuu, on voinut johtaa Paratiisin Saarta käsittelevän luvun ilmaantumiseen. Koska valtuutukseen sisältyi myös periaatteet siitä, mitä voitiin paljastaa ja mitä ei, tiedämme, että alusta saakka oli tiedossa, mitä informaatiota siihen sisällytettäisiin. Foorumia tarvittiin ehkä sen vuoksi, että se antaisi virikkeitä luvun sisältöön, mutta perussisältö oli varmaankin valmis vuoteen 1923 mennessä. Laitan itseni alttiiksi kritiikille olettamalla, että Jeesusta käsittelevät luvut olivat valmiit jo kauan, ennen kuin ne joittenkin selvitysten mukaan v. 1935 luovutettiin kontaktikomissiolle. Tunsin itse henkilökohtaisesti kaksi foorumin jäsentä, jotka sanoivat, että kirjan koko neljäs osa tuli yhdellä kerralla. Olen näitten vuosien aikana kuullut sanottavan, että ilmoituksen antajien keskuudessa oli epäselvyyttä siitä, sisällytettäisiinkö ilmoitukseen Jeesuksen elämää ja opetuksia koskeva osa, mutta häneen viitataan kuitenkin jo ensimmäisessä luvussa. On mahdotonta kuvitella kirjaa ilman hänen elämäkertansa, vaikka kaikki viittaukset häneen otettaisiin pois. *Urantia* on hänen koti-paikkansa, me olemme osa hänen luomistyötään, ja kirjan kolme ensimmäistä osaa luovat loistavat puitteet tälle näytelmälle.

Mitä muita tehtäviä foorumilla mahtoi olla? Mitä tapahtui vuosien 1923 ja 1935 välillä ja joissakin sel-

vityksissä mainitulla 1940-luvulla? Näihin kysymyksiin on paljon helpompi vastata. Emme tiedä, kuinka monta lukua kontaktikomissiolla oli hallussaan ennen Foorumin perustamista, vai oliko yhtäkään. Tiedämme, että uusia lukuja tuli esiin, kun Foorumi teki kysymyksiä näitten vuosien aikana. Kysymykset eivät kuitenkaan olleet uuden luvun kirjoittamisen syy. Tiedämme sen aiemmin annetuista valtuuksista, joissa todettiin, mitä sai paljastaa ja mitä ei. Kysymykset olivat pikemminkin merkki siitä, mikä luku tuotaisiin julki. Sitä mukaa kun lukuja luettiin foorumilaisille, nousi esiin lisää selvitystä kaipaavia kysymyksiä. Nämä vuodet tuntuvat oleva sellaista aikaa, jolloin ilmoi-

tusta hiottiin, jotta siitä saataisiin ihmismielelle ymmärrettävä. Prosessia jatkettiin niin kauan, kunnes eräänä päivän ilmoituksen antajat totesivat, että toimeksianto on täytetty.

Meille jäi hämmästyttävän hieno kokoelma tietoa, joka vaikuttaa syvästi niitten mielen ja sielujen muodonmuutokseen, joilla on kylliksi rohkeutta siihen tarttua. Samalla uversalainen ilmoituksenantajakomisio jatkoi matkaansa kenties toiseen eristyksissä olevaan maailman toistaakseen saman prosessin.

Kääntänyt Risto Mäntynen

Teismin logiikka

SCOTT BROOKS
Columbus, Ohio, USA

Tämä juttu on kooste veljeni kanssa vaihtamastani sähköpostiviestien sarjasta. Tuon prosessin aikana hän kehittyi julkisesta ateistista julkiseksi agnostikoksi. Haa, edistystä!

Meillä on runsaasti todistusaineistoa ihmisen varhaisista lentoyrityksistä. Lentokoneen rakentamista edelsi sarja suunnitelmia, joista on tehty koomisia YouTube-videoita. Jokainen suunnittelija sai ideoita aikaisemmista epäonnistuneista yrityksistä. Edison sanoikin: ”En ole epäonnistunut. Olen vain löytänyt 10 000 keinoa, jotka eivät tepsii.” Analyttisen ajattelun sekä yrityksen ja erehdyksen menetelmän avulla ihmiskunta onnistui lopulta kehittämään koneen, jolla saattoi oikeasti lentää.

Pitään tämän mielessämme suunnatkaamme huomiomme lentävän eläimen, linnun, kehittymiseen. Tutkijat ovat yleisesti sitä mieltä, että linnut kehittyivät pienistä teropodien alalahkoon kuuluvista dinosauruksista. Sitä, miten dinosaurus kehitti lentokyvyn, ei varmuudella tiedetä. Jotkut sanovat, että lintujen edeltäjät liitelivät ensin alas puista ja saavuttivat myöhempien mukautumien avulla lentokyvyn. Toiset väittävät, että lintujen edeltäjät olivat pieniä, nopeita lihansyöjädinosauruksia. Saatuaan höyhenpeitteen ne kehittyivät edelleen ja saivat ensin kyvyn nousta ilmaan ja sitten todellisen lentokyvyn.

Kun tiedetään, miten monta kokeilua ajattelevien olentojen, ihmisten, oli tehtävä onnistuakseen lentämään, eikö ei-ajattelevan, sattumanvaraisen evoluution olisi pitänyt tuottaa tuhansien epäonnistuneiden kokeilujen jälkeensä jättämiä luita? Ja toisin kuin Edison, jolla tieto 10 000 epäonnistuneesta yrityksestä johtaa onnistuneeseen suunnitteluun, ei sattumanvarainen, ei-ajatteleva evoluutio voi hyötyä yrityksestä ja erehdyksestä, koska siltä puuttuu äly, joka voisi välittää kokemuksesta tietoa edelleen. Mistä fossiilikokoelmasta löytyvät noiden hupaisten lentävien laitteiden vastineet – suunnitellut eläintyyppit, jotka eivät onnistuneet lentämään?

Tämä on Darwinin lajiensyntyteorian kompastuskivi. Vaikka onkin selvää, että evoluution tekniikka toimii luonnossa, ajatuksen, että sattumanvaraiset, ei-

älylliset tapahtumat voisivat saada teropodin muuttumaan linnuksi, täytyy olla uskon asia – uskoa siihen käsitykseen, että sattumanvaraiset, onnekkaat mutautiot voisivat tuottaa etenevää evoluutiota. Koska siitä ei ole todisteita fossiilikokoelmissa, jotka voisivat sisältää aineistoa epäonnistuneista yrityksistä, ollaan yksinomaan uskon varassa.

Eikö olekin loogisempaa ajatella, että tämän erinomaisen luomuksen suunnittelussa on ollut mukana jonkinlainen äly?

Kun lintu räpyttelee siipiään, sen siivet saavat aikaan nosteen, joka johtuu ilman fysiikasta. Tämä on Bernoullin laki, jonka mukaan myös lentokone lentää. Kun siipi kiertyy eteenpäin, noste siirtyy ja saa aikaan työntövoiman, joka lisää vauhtia ilmanvastuksen voittamiseksi. Tämä tuo lisää nostetta, jolloin lintu nousee ilmaan. Ylöspäinvedossa lintu sitten sulkee siipensä vastuksen pienentämiseksi. Miten hienoa suunnittelua!

Lentämisen mahdollistavat paitsi lentomekanismi myös itse ilman rakenne ja sen fyysiset ominaisuudet. Planeettaamme ympäröivä ilma ja valtamerissä, joissa ja ilmakehässä oleva vesi luovat ympäristön, jossa elämä voi menestyä. Ajatusta, että nämä elementit voisivat ilmaantua sattumanvaraisesti, on vaikea ymmärtää, eikö sellaista ole tieteellisesti osoitettu.

Tällä planeetalla on toiminnassa satojatuhansia, miljoonia, miljardeja suunnitteluideoita, ideoita jotka ovat onnistuneet. Eläimen lentokyvyn kehittyminen on vain yksi esimerkki onnistuneesta suunnittelusta, jonka tulisi saada ajatteleva ihminen päättämään, että on tarvittu jokin äly luomaan ei ainoastaan yksittäisiä onnistuneen suunnittelun esimerkkejä vaan myös sen aineellisen ja fyysisen ympäristön, jossa nämä ideat voivat toimia.

Käsitystä luomisesta umpimähkäisten sattumien sarjana ei sen perusteella, mitä tiedämme luomisprosessista – tieteellisen havaintomenetelmän avulla – voida puolustaa millään loogisella analyysillä eikä

fossiililöydöillä.

Evoluutio on mahtava luonnossa vaikuttava voima. Mutta paljon uskoa vaaditaan siltä, joka ajattelee, että sattumanvarainen, ei-ajatteleva, mekaaninen evoluutio voisi tuottaa lentokykyisen linnun ja kaikki sen aivoihin ja anatomiaan sisältyvät järjestelmät, joiden täytyy toimia yhdessä, jotta lentäminen on mahdollista. Ei ole mitään tosiasioihin perustuvaa näyttöä tukemassa ajatusta, että jokin suunnittelematon, kaootinen aineen värähtely voisi sattumalta ja ajatuksetta johtaa elävän, monimuotoisen universumin syntymiseen. Se on pelkkää teoriaa – tai *uskomusta* – katsoipa sitä miltä puolelta hyvänsä.

Luovan suunnittelun teoria, jonka mukaan jokin suuri, älykäs järjestelmä loi universumin, jossa elämme, ei merkitse mitään antropomorfista pyrkimystä *viisaan, pyhän Isän* luomiseksi. Se perustuu johdonmukaiseen, tieteelliseen elämän perustotuksien tutkimiseen. Jos älykkään suunnittelun teoria suljetaan pois, jää jäljelle vain se teoria, etteivät koko aineellinen luomakunta, koko universumiavaruus eikä itse ajan suhteellisuuskään ole meidän käsityskykymme ylittävän älyn luomia, vaan *niin vain ... äh, en tiedä ... niin vain ... niin vain tapahdnu. Joten unohda koko juttu!*

Useimmat ateistit operoivat uskolla – vaikka usko on juuri se, mitä he halveksivat. Ei ole mitään tieteellisiä todisteita siitä, että ei-ajatteleva kaaos voisi luoda ainetta, aikaa, energiaa tai mitään muutakaan. Sen täytyy olla uskon asia. Itse asiassa teisti näyttää olevan ateistiin nähden niskan päällä siinä mielessä, että nykyiset havainnot tukevat teistien johtopäätöksiä. Meidän on tehtävä jokainen analyysi havaittavissa olevien todisteiden perusteella. Tiedämme, että älykkäät järjestelmät (ihmiset) pyrkivät kehittämään tuotteita. Ja varsinkin viime vuosina on pyritty luomaan muita älykkäitä järjestelmiä hitsausroboteista aina Troijan hevosen kaltaisiin haittaohjelmiin. Teemme nykymaailmassa älykästä elämää jäljitteleviä asioita lukemattomissa lentämiseen, ajamiseen ja työskentelyyn liittyvissä tietokoneavusteisissa järjestelmissä. Teemme myös ei-ajattelevia koneita. Teemme myös struktuureja. Kasvatamme kiteitä. Otamme mitä tahansa käytettävissä olevaa materiaalia ja luomme siitä uusia, hyödyllisiä tuotteita. Tämä on selvästi ajattelevien olentojen käyttäytymistä. Siten ei ole antropomorfista ajattelua olettaa, että havaitsemamme luomakunnan olisi saanut aikaan jokin Suuri Olento, jonka suuri älykkyys ja voimavarat kykenevät saattamaan olevaksi *kaiken, mikä on*.

Toisaalta ateistilla ei ole mitään mallia, johon vedota päätellessä, että sitä, minkä havaitsemme, ei ole luonut *mikään* tai *ei mikään, jolla on älyä*. Totta kai näemme, miten puu kasvaa maasta, ja tiedämme, että se on kasvanut ilman minkään älykkään järjestelmän puuttumista asiaan. Mutta tiedämme, että puulla on ohjeet, jotka on jotenkin koodattu sen DNA:han. Niinpä tiedemies minussa kysyy, kuka kirjoitti koo-

din. Valitan, mutta tämä EI ole epätoivoinen antropomorfinen yritys löytää *pyhä isä*. Tämä on loogista ajattelua, joka perustuu havaintoihini siitä, millä tavoin kaikki havaitsemani yleensä toimii. Mielestäni on paljon vähemmän loogista – ruijanpallaksen silmistä huolimatta – ajatella, että koodi ilmaantui onnekkaiden mutaatioiden sarjan kautta. Kuka tai mikä loi säännöt tälle mukautuvalla käyttäytymiselle?

Ja olettaen, että ”luoja” on kyllin älykäs voidakseen luoda materiaa ja elämää, ei ole vaikeaa ajatella, että tällä älykkäällä järjestelmällä on muitakin ominaisuuksia, jotka ovat samanlaisia kuin ajattelevalla persoonalla, mutta suuressa mittakaavassa. Toisin sanoen tuo suuri äly on olento, joka tuntee ja joka voidaan tuntea.

Mutta henkilökohtaiseen uskooni kuuluu *Pyhä Isä* -aspekti. Uskon (jälleen omien havaintojeni perusteella), että tämä älykäs järjestelmä, jota nimitämme ”Jumalaksi”, ei ole ainoastaan suuri vaan myös hyvä. Tunnen oman haluni olla hyvä, moitteeton, uskollinen, rehellinen, luotettava – kaikkia näitä pidämme vaistonvaraisesti hyvinä ominaisuuksina. Minusta on loogista, että suurella luojalla tai luojilla on tämä sama hyvyiden impulssi. Saatat kiistää sen lähtökohdan, että ihmisen ajattelujärjestelmä on perusolemukseltaan hyvä, sillä onhan selvää, että ihmiset tekevät koko ajan kauheita asioita. Mutta kuvittele tätä ajattelujärjestelmää ilman tarvetta ansaita rahaa. Poista lapsuusaikana mahdollisesti koetut ikävät tapahtumat. Poista kuolemanpelko, hengissä selviämisen tarve. Poista lapselliset emootiot kuten kateus ja alemmuudentunne. Poista uupumus ja ikääntyminen. Poista nationalistinen ja rotuylpeys tai -ennakkoluulo tai rodusta johtuva häpeäntunne. Poista tietämättömyys ja älyllinen vajavuus. Riisu lopuksi itsekkyyks ja kuvittele sen tilalle isän tai äidin asennoituminen jälkeläisiään kohtaan. Jos riisut pois kaiken sen kuorman, jonka nykyinen kamppailumme aineellisessa maailmassa antaa meille ajattelevina järjestelminä kannettavaksi, jää jäljelle olento, joka luonnostaan rakastaa ja hoivaa ja jolla on synnynnäinen halu menetellä oikein. Juuri maailma, jossa elämme, muuttaa hyvät impulssimme pahoiksi teoiksi. Jos epäilet minua, lukijani, tarkastele vain omaa ajatteluaasi, niin näet, että pohjimmaisena on halu tehdä hyvää.

Jos oletamme, että on olemassa *luova isoisa ja äly*, tuolla ”persoonalla” ei ole mitään lapsuuden traumojaa, ei huolta jokapäiväisestä leivästä eikä itsensä voittamisen tarvetta. Hän/he elävät jo puhtaassa ajatusmaailmassa – ilman kuormaa. Ja tämä luoja pitää kaikkia luotujaan omina jälkeläisinään. On helpompi ymmärtää, että luojan mielessä on vain hyvyttä. Ajatus kostonhimoisesta Jumalasta on absurdi ja pinta-puolinen antropomorfismin muoto.

Kääntänyt Leena Kari

Johtajien ja opettajien kehittäminen

TONIA BANEY
Yhdysvallat

Haluat siis olla johtaja? Vaiko opettaja? No, niissä on paljon samaa: paljon työtä. Työtä, joka on haastavaa, vaativaa ja antoisaa, mutta parhaimmillaankin vaikeaa.

Tiedän tämän hyvin, koska olin mukana ryhmässä, jota pyydettiin rakentamaan organisaatio, jonka nimeksi lopulta tuli Kansainvälinen Urantia-yhdistys. Säätiön johtokunta kääntyi pienen, lukijoista koostuvan ryhmän puoleen ja pyysi sitä mahdolltomalta tuntuvaan tehtävään: rakentamaan uuden kansainvälisen lukijoiden ryhmän Urantia-säätiön tueksi.

Tarina siitä, miten uusi ryhmä syntyi tiimityön, luovuuden ja johtajuuden avulla, on erinomainen esimerkki siitä, kuinka muutamat ihmiset, jotka työskentelevät yhdessä, pystyvät onnistumaan lähes mahdottomassa tehtävässä.

Suuntaajat ovat rakastavia ohjaajia, turvallisia ja luotettavia oppaitanne, jotka vievät teidät maan päällä viettämänne lyhyen elämänvaiheenne pimeiden ja arvaamattomien sokkeloiden läpi. Ne ovat kärsivällisiä opettajia, jotka alinomaan kannustavat kohdettaan vähä vähältä lisääntyvän täydellisyiden poluilla eteenpäin. Ne ovat luodun olennon luonteeseen kätkeytyvien ylevien arvojen buoellisia varjelijaita. [110:1.2]

Meidän Suuntaajillamme oli totisesti kädet täynnä työtä!

Ennen tarinan kertomista on annettava paljon arvoa silloiselle johtokunnalle, aiemmille johtokunnille, nykyiselle johtokunnalle ja muille keskeisille neuvonantajille. Se, mitä aion esittää, voi toimia useimmissa sellaisissa organisatorisissa tilanteissa, joissa on välttämättä aloitettava tyhjistä käytännöllisesti katsoen vähäisen tiedon ja tuen varassa.

Tunnista ongelmat ja mahdollisuudet

Ongelmat:

Erimielisyyksien, väärinkäsitysten ja henkilöiden välisten yhteenottojen johdosta alkuperäisen Urantia-veljeskunnan enemmistö katkaisi suhteensa Urantia-säätiöön ja perusti oman jäsenorganisaation. Kirjan levitystyön, varojenkeruun ja lukijahteyksien luomisen suhteen Urantia-säätiö rampautui olennaisesti.

(Kun lopulta menestyt, mikä myös tulee tapahtumaan, sinun on ymmärrettävä, että se aiheuttaa sellaisia väärinkäsityksiä lukijatovereissasi, jotka sinun on kestettävä, saadaksesi perustuksen tehdyksi. Jeesus sai kärsiä paljolti samasta asiasta, kun ihmiset eivät ymmärtäneet, mitä hän oli tekemässä. Toisenkin posken kääntäminen on aina paras tapa toimia.)

Uskonto on ensiksi sisäistä eli henkilökohtaista sovittautumista, ja sitten siitä tulee sosiaaliseen palveluun eli ryhmäsennoitumiseen liittyvä kysymys. Se seikka, että ihmisellä on taipumus laumanmuodostukseen, johtaa pakosta-

kin uskonnollisten ryhmien ilmaantumiseen. Miten näiden uskonnollisten ryhmien käy, riippuu hyvin paljon siitä, että niitä johdetaan järkevästi. [99:5.1]

Mahdollisuudet

Löytyi ajan tasalla olevan postituslistan kopio. Alkuperäinen postituslista oli avainasemassa rakennettaessa organisaatio, joka tulisi pitämään Urantia-säätiön pystyessä hengellisesti ja taloudellisesti lähitulevaisuuteen.

Urantia-säätiö oli ollut elinkelpoinen, ei-kaupallinen organisaatio lähes 50 vuoden ajan. Historialla on suuri merkitys lukijoille ja kirjan jakelijoille.

Oli vielä olemassa koko joukko pitkäaikaisia lukijoita, jotka tukivat Urantia-säätiötä ja olivat halukkaita auttamaan uuden tukioorganisaation rakentamisessa.

Vapautuneet kolme johtokuntapaikkaa antoivat uusille johtokunnan jäsenille tilaisuuden uusien ajatusten esittämiseen.

Kehitä ratkaisut

Tämä on jokaisessa markkinointisuunnitelmassa vaikeinta, koska ratkaisujen tulee perustua aikaisempiin kokemuksiin tai olla hyviksi koettuja ja perustua todelliseen markkinoinnin suunnitteluun, mikä tuo mukanaan kallista tutkimustyötä.

- Siitä huolimatta, että ei ollut arkistotietoja lukijakunnasta eikä täysimääräistä henkilökuntaa, etsintätöiden tarkoituksena oli löytää uusia Urantia-säätiötä tukevia lukijoita.
- Muodostettiin komitea, johtokunnan neuvonantava komitea (ACT), vanhemmista kokeneista lukijoista, ja sitä pyydettiin arvioimaan tilannetta ja luomaan ratkaisu ongelmaan. Tämä ryhmä koostui täysin palvelleista johtokunnan jäsenistä ja vapaaehtoisista.
- UAI:n jäsenet voivat ottaa osaa tällaisiin kokouksiin ja oppia keräämään varoja sekä kouluttaa muita tekemään samoin. Ei varainhankinta ole kovin vaikeaa, jos kaikki ovat mukana suunnitelman laatimisessa ja toteuttamisessa.

Apostolejaan hän kuitenkin poikkeuksesta opetti kysymysten ja vastausten avulla. [138:8.10]

Toimet

- Koordinoitukomitea (CC) otti säätiön postituslistan avulla yhteyttä yli 400 lukijaan kaikkialla Yhdysvalloissa ja Kanadassa, mistä muodostui alku nykyiselle Kansainväliselle Urantia-yhdistykselle.
- Varauduttiin niiden yhteydenottojen rahoittamiseen, joita vapaaehtoiset eivät henkilökohtaisesti voineet kustantaa.

- Pyydettiin jäseniä kertomaan mielipiteensä järjestöllisestä hajaannuksesta.
- Lukijoita pyydettiin ehdottamaan, miten ilmoituksen tavoitteiden toteuttamista jatketaan.
- Lukijoilta kysyttiin, olisivatko he tarvittaessa valmiita vapaaehtoistyöhön.
- Pyydettiin maailmanlaajuisesti jäseniä perustamaan uusi veljesorganisaatio, joka tukisi säätiön peruskirjaa, sen julkaisuvaltuutusta ja säätiön ohjelmia.
- Lukijoita kaikkialta maailmasta ja Yhdysvalloista kutsuttiin osallistumaan ideointiviikonloppuun, jonka aiheena oli se, mitä tarvittaisiin uutta organisaatiota varten. IUA (sittemmin UAI) oli monien lukijoiden mielipiteiden ja tulevaisuudentoiveiden tuote.

Tulokset

- Perustettiin veljesorganisaatio, johon liittyi vähemmän rajoituksia ja raportointia ja enemmän riipumattomuutta.
- Kansainvälinen Urantia-yhdistys ja veljesorganisaatiot Australiassa, Kanadassa, Suomessa ja Yhdysvalloissa syntyivät.

HUOMAUTUS: Edellä mainittu markkinointisuunnitelma on aikarajoitusten vuoksi yksinkertainen, mutta siinä on riittävästi ideoita, jotka kuitenkin auttavat teitä ja ryhmääne organisoitumaan palveluksenne paremmin paikallista lukijakuntaanne.

Mikään ei koskaan näyttynyt olevan Jeesukselle yhtä tärkeä kuin se yksittäinen ihminen, joka sattui olemaan hänen välittömässä läheisyydessään. Hän oli mestari ja opettaja, mutta hän oli enemmän – hän oli myös ystävä ja lähimmäinen, ymmärtäväinen toveri. [138:8.9]

Opintoryhmät

Opintoryhmien edistämisen voi organisoida paljolti samalla tavalla kuin uusi organisaatiokin syntyi. Tunnistatavoitteet, ongelmat, mahdollisuudet ja ratkaisut; toimi niiden mukaisesti positiivisella tavalla, ole ystävä, naapuri ja ymmärtävä toveri, niin näet, kuinka UAI kasvaa!

- Opintoryhmien tarkoituksena ei koskaan ollut olla poliittisia ryhmiä, mutta menneisyyden ongelmien vuoksi ne alkoivat tehdä valintaa kahden lukijajärjestön välillä. Sitä ennen siihen ei ollut ollut tarvetta, koska olemassa oli vain yksi veljesjärjestö.
- Poliitikalla ei ole sijaa opintoryhmässä. Opintoryhmien ei tule olla poliittinen foorumi, ja tämä tulisi huolellisesti selittää uusille lukijoille. Jokaisen opintoryhmään liittyvän henkilön ensisijainen tehtävä on opiskella Jumalan ilmoitusta ihmiskunnalle ja oppia siitä lisää.
- Poliitikasta voidaan keskustella erikseen osana organisaatiokysymysten käsittelyä. (Poliitikkaa ei voi täysin eliminoida tästä ilmoituksesta, koska opetuksissakin puuttutaan poliittisiin kysymyksiin.) Tällaiset poliittiset mielipiteet tuntuivat voimistuvan internetin synnyttyä, ja väärinkäsityksiä ilmeni.
- Kanavointi eivätkä muutkaan ismit kuulu opintoryhmätoimintaan.

- Opintoryhmät ovat aina olleet itsenäisiä, ja niiden tulee olla sitä jatkossakin. Kenenkään ei pidä sanella opintoryhmille, ketä tai mitä ne tukevat, kunhan ne vain keskittyvät kokouksissaan *Urantia-kirjaan* ja sen opetuksiin.
- Opintoryhmät voivat vapaasti osallistua tai olla osallistumatta palvelutoimintaan. Jokaisella ryhmällä voi, jos se niin haluaa, olla oma projekti, tai sitten se voi ottaa osaa UAI:n projekteihin.
- Opintoryhmän jäsenenä tai johtajina -voimme käyttää ja käytämmekin monia Jeesuksen menetelmiä opintoryhmissämme, etenkin ne meistä, jotka olemme osallistuneet tai vetäneet ryhmää vuosien ajan.
- Me opintoryhmien johtajat olemme oppineet virheistämme, ja olemme oppineet, mikä tekee hyvästä ryhmästä paremman: johtajuus; olemme johdonmukaisia, jäsenistämme huolehtivia, kannustavia ja asioihin perehtyneitä, varmistamme sen, että kaikilla on virvokkeita, tuoli ja *Urantia-kirja*.

UAI:n jäsenryhmät

Uskonto tosiaanakin tarvitsee uusia johtajia, hengellisiä miehiä ja naisia, jotka rohkenevat panna luottamuksensa yksinomaan Jeesukseen ja hänen verrattomiin opetuksiinsa. Jos kristinusko yhä jatkaa hengellisen tehtävänsä laiminlyömistä ja jatkuvasti toubuaa vain sosiaalisten ja aineellisten ongelmien parissa, niin hengellisen renessanssin on odotettava äsken mainittujen Jeesuksen uskonnon uusien opettajien tulemista, opettajien, jotka omistautuvat vain ja ainoastaan ihmisten hengelliseen uudelleenviittämiseen. Ja silloin tulevat nämä bengestä syntyneet sielut oitis tarjoamaan sen johtajuuden ja inspiraation, joka maailman sosiaaliseen, moraaliseen, taloudelliseen ja poliittiseen uudelleenjärjestämiseen tarvitaan. [195:9.4]

Me, jotka olemme lukeneet ja hyväksyneet *Urantia-kirjan* opetukset, olemme vastuussa tämän tärkeän työn jatkamisesta, jossa on kyse sellaisen rakastavan, kasvavan veljeskunnan luomisesta. Sellainen perustuu siihen, minkä olemme ottaneet vastaan viidentenä aikakausikohtaisena ilmoituksena. Olen esittänyt teille hahmotelman siitä, mitä aikaisemmin on tehty uuden organisaation rakentamiseksi käytännöllisesti katsoen tyhjältä, lukuun ottamatta niitä henkilöitä, jotka odottivat kutsua ja tietenkin niitä meistä, jotka heidät kutsuivat. He kertoivat mielellään meille oman tarinansa innoissaan siitä, että heitä tarvittiin, ja innostuneina siitä, mitä he voisivat tehdä ilmoituksen hyväksi.

Kaikki organisaatiot tarvitsevat rahoitusta, ja kaikki tietävät tämän tosiasian. Jäsenyyteen perustuvan ryhmän täytyy tunnistaa, mitkä ryhmän jatkuvat tarpeet ovat, ja perustaa pysyvä varainkeruukomitea organisaation osaksi. Varainkeruukomitean tulisi olla jatkuvasti aktiivinen tarjoamalla ajatuksia, tapahtumia, tapaamisia ja vetoimuksia niille, jotka haluavat uhraa toimintaan enemmän aikaansa ja voimavarojaan. Ihmiset arvostavat sekä sitä, että heidän ajatuksensa saavat huomiota ja että niitä heiltä pyydetään, että sitä rahallista tukea, mitä he voivat antaa. Joten älkää

unohtako kysyä heiltä heidän mielipiteitään, voittehan saada hyviä neuvoja!

Juutalaisen uskonnon olemassaolo jatkuu (myös) instituutiottensa ansiosta. Uskonnon on vaikea jatkaa olemassaoloon, jos se on vain omissa oloissaan puuhaavien yksilöiden yksityistä bartauden harjoitusta. Uskonnolliset johtajat ovat aina syyllistyneet seuraavaan virheeseen: Nähdessään institutionalisoituneen uskonnon epäkohdat he yrittävät hävittää sen uskonnonharjoittamisen menetelmän, joka edellyttää ryhmässä toimimista. [97:10.7]

Jos kasvu on sitä, mitä me haluamme, silloin meidän kaikkien täytyy olla mukana järjestelemässä aikaamme ja kykyjämme niin, että tavoitamme ihmistorverimme ja pyydämme heitä osallistumaan tämän planeetan kiehtovimpaan toimintaan. Luomaan mahdollavan sielujen joukon, joka on omistautunut ihmiskunnan ja sisimmässämme olevan Isämme palveleamiseen. Kukapa muu tämän tekisi kuin te, jotka olette tässä huoneessa? Kukapa innostaisi nuoria, ellemmekö? Se ei ole helppo tehtävä, mutta ryhmänä, viisaan johtajuuden avulla, me voimme saavuttaa suuria.

Johtajuus ja opettaminen ovat korkean tason palvelemista.

Palvelua ja enemmän palvelua, enentyvää palvelua, vaikeaa palvelua, lopputulokseltaan epävarmaa palvelua ja lopulta jumalallista ja täydellistä palvelua – siinä on ajallisuuden päämäärä ja avaruuden määränpää. [28:6.17]

Ollaksesi johtaja sinun täytyy arvostaa lähimmäistäsi; ole sisukas, visioi, varaa aikaa suunnitelmalle, toteuta ja saata se päätökseen. Meidän on aika hyödyntää meille lähetettyjä yhteyspyyntöjä ja hankkia niitä lisää – ottaa yhteyttä näihin lukijoihin, kutsua heitä tapaamisiin, illallisille tai viedä heidät kahville.

Kunnollinen johtajuus on edistymisen kannalta äärimmäisen tärkeää. Viisaus, ymmärrys ja kaukokatseisuus ovat kansakuntien säilymiselle välttämättömiä. Sivilisaatiota uhkaa todellinen vaara aina, vasta kun kyvykkäästä johtaja-aineksesta alkaa olla pulaa. Eikä tällaisen viisaan johtaja-aineksen määrä ole koskaan ylittänyt yhtä prosenttia väestön kokonaismäärästä. [81:6.42]

Vain yksi prosentti väestöstä lienee synnynnäisiä johtajia, mutta melkein jokainen voi olla johtaja, jos vain suunnittelee, työskentelee lujasti ja omaa uskoa sen suhteen, että sillä, mitä teet, on merkitystä meidän maailmallemme. Kun ymmärtää, että kukaan tässä maailmassa ei ole täydellinen, ei tarvitse olla niin tosissaan, tekee vain sen, mihin pystyy.

Muistakaa maailmaa tarkastellessanne, että näkemänne pahuuden mustat laikut tulevat näkyville lopullista hyvää edustavaa, valkeaa taustaa vasten. [195:5.12]

Ihmiset etsivät vastauksia ja meillä niitä on. Meidän näkymättömillä ystävillemme on vain meidät!

Jeesus tarvitsi apostolejaan ja me tarvitsemme toisiamme.

Uskonto innoittaa ihmistä elämään maan päällä rohkeasti ja riemullisesti. Kiihkeyteen se liittyy kärsivällisyyden, innostukseen se yhdistää ymmärryksen, vallankäyttöön se kytkee myötätuntoisuuden ja tarmokkuuteen se tuo ihanteita. [99:7.3]

Kuinka kauan aikaa siitä on, kun olet soittanut vanhalle ystäväillesi ja pyytänyt häntä kahville? Emme ole syyttä suotta löytäneet tätä ilmoitusta, emme pitääksemme sitä vakana alla, vaan levittääksemme Jeesuksen opetuksia hyvyden täyttämää elämää eläen, totuudesta puhuen ja sitä eläen sekä olennoimalla ja luomalla kauneutta ja ennen kaikkea rakkautta toisiamme kohtaan tuntien.

Nyt on sen aika: meillä on kaikki, kaikki työvälineet sen toteuttamiseksi. Parempaa tilaisuutta meillä totuuden etsijöinä ei ole ollut koskaan ennen tämän maailman historiassa.

Urantia-kirjan lukijat, kaivakaa esiin puhelimenne, menkää tietokoneenne ääreen, uhratkaa jokin hetki aikaa joka viikko hyvän sanoman levittämiseen ja olkaa iloisia ja kiitollisia siitä, että teidän Urantialla vietämänne lyhyen ajan kuluessa te voitte vaikuttaa asioihin.

Suuntaajat ovat rakastavia ohjaajia, turvallisia ja luotettavia oppaitanne, jotka vievät teidät maan päällä viettämänne lyhyen elämänvaiheenne pimeiden ja arvaamattomien sokkeloiden läpi. Ne ovat kärsivällisiä opettajia, jotka alinomaan kannustavat kohdettaan vähä vähältä lisääntyvän täydellisuuden poluilla eteenpäin. [110:1.2]

Ja lopuksi Jeesus kertoo meille:

Olen opettanut teitä paljon suusanallisesti, ja olen elänyt elämäni teidän parissanne. Olen tehnyt kaiken tehtävissä olevan valaistakseni mielenne ja vapauttaakseni sielunne, ja mitä ette ole kyenneet saamaan opetusistani ja elämästäni, se teidän on nyt valmistauduttava oppimaan tuon opettajien opettajan – tosiasiallisen kokemuksen – käsissä. Ja koko tässä edessänne olevassa uudessa kokemuksessa tulen kulkemaan edellänne ja Totuuden Henki on oleva kanssanne. Älkää pelätkö, sillä mitä ette nyt kykene käsittämään, sitä uusi opettaja on tänne tultuaan paljastava teille koko maan päällä viettämänne loppuelämän pituudelta ja ikuisina aikoina tapahtuvan koulutuksenne kautta. [181:2.24]

Kukaan teistä ei ole vastaanottanut *Urantia-kirjaa* ilman syytä. Olet päättänyt omistaa lukemattomia tunteja näiden opetusten lukemiselle ja niiden ymmärtämisen yrittämiselle. On tullut teidän aikanne toimia, opettaa, johtaa ja ennen kaikkea elää näiden opetusten mukaisesti niin hyvin kuin pystytte.

Kääntänyt Jouni Nurmi

KANSAINVÄLINEN URANTIA-YHDISTYS
JOURNAL

TILAUSHINNAT

UAI Journal on luettavissa verkkosivuilta <http://www.urantia-ua.org/links.htm> ilmaiseksi. Suomenkielinen versio on luettavissa myös Suomen Urantia-seuran verkkosivuilta <http://www.urantia.fi/>.

Lehden tilaushinnat ovat seuraavat:

Vuositilaus: 18 €

Irtonumerot: 4,50 €

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Suomen Urantia-seuran pankkitilille Nordea 142730-102126. Pankkisiirtolomakkeen ”Tiedotuksia”-osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. *Suomen Urantia-seuran jäsenille UAI Journal on jäsenetu.*

TOIMITUSPERIAATTEET

Journal ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat Journalin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. Journal ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka Journal pyrkiikin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeellisiksi katsomansa toimitukselliset Muutokset. Journal on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen,

toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata josta sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa Yhteyttä Journaliin varmistuakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista Journalissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken Urantia Association International Journalille tarkoitettua postia ja artikkelitarjoukset Journalin Chicagon-osoitteeseen. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan toimittajalle <skelly@wtmi.net>.

Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä tai UAI Journalista, ota yhteyttä Journalin Chicagon-toimistoon.

Kaikki suoraan tai epäsuorasti esitetyt tulkinnot, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laattijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten tai UAI Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.

Alkuperäisessä englanninkielisessä lehdessä on runsaasti värikuvia, jotka on jätetty pois suomennoksesta.

UAI Journal
559 West Diversey 351
Chicago IL 60614
USA

© 2012 Kansainvälinen Urantia-yhdistys